

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

tom II

Pierwszy
sobota
lipca

Temat nabożeństwa: *Zwycięzcy dzięki mocy Jezusa*

Dzięki czujności i modlitwie możemy stać na straży naszych najsłabszych stron, tak aby stały się najsilniejszymi.

Możo dnia

„Jedynę nasze bezpieczeństwo to ciągłe szukanie mądrości u Boga, ostrożne badanie każdej sprawy z bojaźnią i z drżeniem, aby czasem do dzieła nie wprowadzona została słabość człowieka zamiast światła niebios. Pan obiecał dać światło tym, którzy szukają Go z całego serca. Jeśli tylko będziemy z modlitwą czekali cierpliwie na Boga, zamiast wypełniać nasze porywcze plany, On będzie prowadził nas w podejmowaniu decyzji i otworzy wiele drzwi nadziei i możliwości do pracy. (...) Niech ludzie, których Bóg obdarzył wielką odpowiedzialnością, będą całkowicie pewni tego, że kroczą śladami ich wielkiego Przywódcy, sprawiedliwego Chrystusa, a niech nie podążają za impulsami ich naturalnego temperamentu. Jesteśmy bezpieczni tylko wtedy, gdy poświęcimy siebie Bogu i zwrócimy wzrok na Jezusa, szczerze pracując według Jego planu” (TM, 211).

Wprowadzenie do zbierania darów

„Boży plan systemu dziesięciny jest piękny w swej prostocie i równości. Wszyscy mogą uchwycić się go z wiarą i odwagą, ponieważ jego początek jest boski. Połączone są w nim prostota i użyteczność i nie wymaga on głębi kształcenia, aby go zrozumieć i wypełnić. Każdy może czuć, że ma swój dział w posuwaniu cennej pracy zbawienia naprzód. Każdy mężczyzna, kobieta i młodzież mogą stać się Pańskimi skarbnikami i jednostkami zaspokajającymi wymagania skarbcza. Apostoł mówi: «Niech każdy z was odkłada u siebie i przechowuje to, co może zaoszczędzić» (3T, 388, 389).

Tekst biblijny i pieśni

1 Mojż. 25,18-34

Skąło wieczna

Wierzyć mnie, Panie, ucz!

Pieśń 250

Pieśń 406

Opowiadanie dla dzieci: *Właściwy rodzaj prowokowania*

Pomoce

Ściereczka do kurzu, pasta do polerowania mebli, ręcznik do wycierania naczyń.

Nauka

„I baczmy jedni na drugich w celu pobudzenia się do miłości i dobrych uczynków” – Hebr. 10,24.

Marilyn i Judyte czas się bardzo dłużył. Zostały z babcią na kilka dni, zanim miały wrócić do szkoły. Były naprawdę znudzone.

„Co będziemy robiły?” – zapytała Marilyn, ale Judyta nie miała żadnych pomysłów. Cały ranek jeździły na koniach, po obiedzie czytały i robiły na drutach przez dwie godziny i nic nie wydawało im się ciekawe.

Marilyn zauważyła kurz na pianinie.

„Tak”, - powiedziała podskakując. – „Już wiem, co zrobić”.

„Co?” – zapytała Judyta.

„Posprzątam duży pokój. Babcia jeszcze długo nie wróci. Pomyśl, jak będzie zaskoczona i uradowana, kiedy zobaczy wszystko posprzątane”.

„Znowu praca!” – jęknęła Judyta. – „Nie chce mi się pracować”.

Jednak kiedy zobaczyła, jak Marilyn wyjmuje odkurzacz i jak sprząta, Judyta nabrała ochoty. W szafce na różne przybory do czyszczenia znalazła pastę do polerowania mebli i zaczęła czyścić stół. Kiedy Judyta skończyła mycie i ścieranie kurzu, pomyślała, że podstawki pod doniczkami są brudne, więc wzięła je do kuchni i zanurzyła w wodzie z mydlinami. Marilyn zauważyła, że srebrna taca straciła swój połysk, więc wygrzebała skądś pastę i wypolerowała tacę.

Zanim się spostrzegli, minęło popołudnie i babcia była w domu. Jakże była mile zaskoczona!

Dziewczęta mogły sprowokować jedna drugą do tego, aby coś spsocić, ale tego nie zrobiły. Pobudziły się do tego, aby zrobić coś pożytecznego. Naprawdę były z tego zadowolone.

Plan kazania: *Uważaj na chwile słabości*

Tekst: 1 Mojż. 25,30-32.

A. WPROWADZENIE

1. *Każda osoba doświadcza chwil słabości, kiedy nie powinno się podejmować decyzji.*

a. Osoby na diecie widzą apetyczny deser i w chwili słabości poddają się.

(1) Czasami, będąc zmęczonymi, ludzie prowadzą samochód, co może być bardzo kosztowne, a nawet tragiczne w skutkach.

(2) Można zapomnieć o wysokich standardach w chwili słabości.

2. *Ezaw miał wiele czynników dających mu przewagę.*

- a. Był najstarszym synem Izaaka i Rebeki.
  - b. Kochał życie i był doskonałym myśliwym.
  - c. Jednak jego największym nieszczęściem życiowym było to, że nie potrafił radzić sobie z chwilami słabości.
  - d. Widać to wyraźnie, gdy sprzedał swoje pierworództwo Jakubowi pod wpływem chwilowego impulsu głodu.
3. *Historia Ezawa uczy nas wartościowych lekcji na temat niebezpieczeństwa chwil naszej słabości.*

B. PRAGNIENIA FIZYCZNE MUSZĄ BYĆ POSKROMIONE

1. *Pierwsza lekcja z życia Ezawa: pragnienia fizyczne muszą być poskromione.*
  - a. Ezaw pozwolił, aby kierowały nim bodźce fizyczne. Musiał później żyć żałując jednego nieostrożnego zachowania w chwili słabości.
2. *Przypatrz się momentowi słabości Ezawa.*
  - a. Ezaw był na polowaniu. Kiedy wrócił, Jakub przygotował potrawę z soczewicy. Ezaw był głodny i zmęczony, a to było jego ulubione danie.
    - (1) Szybko poprosił Jakuba, aby ten dał mu trochę tej potrawy. Jakub odmówił.
    - (2) Tylko pod jednym warunkiem Jakub dałby mu się pożywić – Ezaw musiałby sprzedać Jakubowi pierworództwo – 1 Mojż. 25,31.
3. *Chwil słabości doświadcza każdy człowiek.*
  - a. Jest to czas, kiedy nasze fizyczne i duchowe zapasy i złoża są ubogie.
  - b. Uważamy wtedy, że najważniejszą sprawą jest zaspokojenie danej potrzeby.

C. PRZYWILEJE NALEŻY TRAKTOWAĆ ODPOWIEDZIALNIE

1. *Historia Ezawa uczy wierzących jeszcze jednej wartościowej lekcji.* Dary powierzone nam przez Boga powinny być traktowane z wielką odpowiedzialnością.
2. *Przyjrzyjmy się darowi, jaki posiadał Ezaw.*
  - a. Ezaw był pierworodnym Izaaka i Rebeki.
    - (1) To był wielki dar, ponieważ pierworodnemu przysługiwało prawo pierworództwa.
    - (2) Miał być ponad wszystkimi innymi dziećmi.
    - (3) Przywileje dziedziczenia należały do tego syna.
  - b. Ezaw miał cudowny przywilej, którego nigdy by nie osiągnął przez ludzkie zabiegi.
    - (1) Niestety Ezaw pogardził tym wielkim darem w chwili słabości.
    - (2) Odczuwając ból głodu, bezmyślnie oddał swój wielki przywilej.

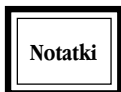
3. *Wielkie przywileje należy traktować odpowiedzialnie.*
  - a. Bóg obdarza wszystkich Swoich wierzących co najmniej jednym darem.
  - b. Pan ogromnie pragnie, abyśmy je uznali i używali ku Jego chwale.
  - c. Nigdy nie zapominaj, aby odpowiedzialnie traktować przez Boga dane ci zdolności.
  - d. Nie lekceważ ich tak, jak uczynił to Ezaw.

D. PRZY PODEJMOWANIU DECYZJI POTRZEBNA JEST SZCZEGÓLNA ROZWAGA

1. *Być może największą lekcją, jakiej nauczył się Ezaw była ważność momentu podejmowania decyzji.*
  - a. Decyzje, które podejmujesz wpływają na całe twoje życie.
2. *Pomyśl o najważniejszej decyzji Ezawa.*
  - a. Decyzja Ezawa była doniosła w skutkach.
    - (1) Krótko mówiąc, była to następująca decyzja: pozostać głodnym i mieć pierworództwo albo zaspokoić apetyt i żyć bez tego przywileju.
  - b. W tym momencie decyzja była dla Ezawa oczywista.
3. *Przykładaj do życiowych decyzji szczególną wagę.*
  - a. Życie przynosi nam różnego rodzaju decyzje.
    - (1) Są małe decyzje i duże decyzje.
  - b. Codziennie musimy wybierać Boże przywództwo w naszym życiu.
    - (1) On nas prowadzi w chwilach, gdy jesteśmy silni.
    - (2) Prowadzi nas w chwilach słabości.
    - (3) Kiedy jesteśmy kuszeni, On zapewni nam siłę Swojej pomocy.

E. PODSUMOWANIE

1. *Czy masz jakiś plan, jeśli chodzi o chwile słabości w twoim życiu?*
2. *Wszyscy miewamy takie chwile i potrzebujemy Kogoś większego niż my.*
3. *Zaproś Chrystusa do swojego życia. On połączy Swoje życie z twoim.*

.....

.....

.....

.....

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

tom II

Drugi
sabot
lipca

Temat nabożeństwa: *Kim jest Bóg?*

„Wszystkie sprawiedliwe przymioty charakteru mieszkają w Bogu jako doskonała, harmonijna całość i każdy, kto otrzymuje Chrystusa jako osobistego Zbawiciela ma przywilej posiadania tych przymiotów” (COL, 330).

Motto dnia

Bóg jest Autorem każdego dobrego i doskonałego daru. Autor prawa, Stwórca nieba i ziemi, Autor przyrody jest Autorem Biblii. „Dziela natury są cichymi sługami Pana. Dane są nam, aby uczyć nas prawd duchowych. Mówią nam o Bożej miłości i ogłaszają mądrość wielkiego Mistrza-Artysty”. Bóg jest Stworzycielem i Dobroczyńcą ludzkości.

On jest Autorem naszego zbawienia. „Moc Boga przejawia się w biciu serca, działaniu płuc i w żywych strumieniach, które krążą przez tysiące różnych kanałów ciała. Mamy wobec Niego dług wdzięczności za każdy moment naszego istnienia i za wszystkie dobra w naszym życiu. Siły i zdolności, które wynoszą człowieka ponad niższe stworzenia są darem Stworzyciela. On zasypuje nas Swoimi dobrodziejstwami. Mamy wobec Niego dług wdzięczności za jedzenie, które spożywamy, wodę, którą pijemy, ubrania, którymi się przywdziewamy i powietrze, którym oddychamy” (SD, 17).

Wprowadzenie do zbierania darów

„Mówię o systemie dziesięćcin. Jakże skromnie wygląda on w moich oczach. Jakież drobne oszacowanie! Próżny to wysiłek mierzyć zasadami matematycznymi, czasem, pieniędzmi i miłością, miłość i ofiarę, które są niezmierzone i bezgraniczne! Dziesięćciny dla Chrystusa! O, nędzna odrobina, niegodziwa rekompensata za to, co kosztowało tak wiele!” (CS, 76).

Tekst biblijny i pieśni

Psalm 145, 17. 18

Święty, święty, święty

Pieśń 32

Gdy spoglądam na ten świat... Pieśń 17

Opowiadanie dla dzieci: *Szczęśliwy pastuszek*

Pomoce

Żadne.

Nauka

Być wdzięcznym Bogu i zadowolonym z tego, co On nam daje.

Jest pewna piękna legenda o księciu i pastuszk. Książę był zawsze nieszczęśliwy. Chociaż miał tak wiele, zawsze pragnął czegoś więcej.

Pewnego dnia, gdy udał się na polowanie, oddalił się trochę od swoich przyjaciół i znalazł się w pięknej dolinie. Słyszał śpiew i wkrótce zobaczył pastuszka. Chłopiec doglądał swoich owiec i wyśpiewywał radosne piosenki. Zadowolenie na jego twarzy zatrzymało księcia.

„Młody człowieku, czemu jesteś taki szczęśliwy?” - zapytał.

„Dlaczego nie miałbym być szczęśliwy?” – odpowiedział pastuszek, nie wiedząc, że rozmawia z księciem. „Ta dolina jest tak piękna. Słońce tak jasno świeci, powietrze jest takie świeże, a niebo takie niebieskie. Moje owieczki są szczęśliwe, kocham je, a one mi ufają. Mam co zjeść i w co się ubrać. Jestem zdrowy i silny i mieszkam pośród tego piękna”, – powiedział wskazując rękami na piękną dolinę z zieloną trawą, majestatycznymi drzewami i kwiatami o jaskrawych kolorach. „Czegóż więcej mógłby chcieć nawet książę?”

„Masz rację”, - powiedział książę w zamyśleniu. – „Zawsze bądź taki radosny i zadowolony, a wszystko będzie dobrze”.

Historia nie mówi nam, czy książę nauczył się czegoś od pastuszka, ale myślę że tak, nieprawdaż?

Kiedy kusi cię, aby użalać się nad sobą, ponieważ nie masz tych wszystkich rzeczy, które mają inni albo nie mieszkasz tam, gdzie chciałbyś mieszkać, albo nie możesz robić tego, co inni, pamiętaj o tym, co czytamy w Hebr. 13,5: „Poprzestawajcie na tym, co posiadacie; sam bowiem powiedział: Nie porzucę cię ani cię nie opuszczę”. Pamiętaj także o tym pastuszk, który nauczył się lekcji z naszego dzisiejszego tekstu biblijnego.

Plan kazania: *Co Biblia mówi na temat Boga*

Tekst: Ps. 145,17.18

A. WPROWADZENIE

1. Niemożliwe jest zdefiniowanie Boga. Gdy chcemy to zrobić ograniczamy Go. Definicja sugeruje sferę działania lub to, do czego coś jest przeznaczone.
2. Można jednak opisać Boga. A tekstem źródłowym, z którego czerpiemy ten opis jest Biblia.
3. Dlatego można zatytułować to studium: „Co Biblia mówi na temat Boga”.

B. NATURA BOGA

1. *Bóg jest Duchem* – Jan 4,24. Człowiek zawsze starał się opierać swoje zrozumienie istnienia Boga na jakichś namacalnych dowodach. Służbą Ducha Świętego jest umożliwienie człowiekowi wzrastania w Jego zrozumieniu i pojęcia Boga jako „Ducha”.
2. *Bóg jest jeden* – 5 Mojż. 6,4. Monoteizm był wspaniałą cechą wyróżniającą judaizmu. Politeizm był przekleństwem starożytnego świata. Choć Bóg objawiał się człowiekowi w różnorodny sposób, wciąż jest jednym Bogiem.
3. *Bóg jest osobowy* – Jan 17,1-3. Człowiek może „poznać” (doświadczyć) nie „nieosobowej Mocy” lub „Mocy Absolutnej”, ale Boga, który ma osobowość i tożsamość z człowiekiem.
4. *Bóg jest trynitarny*. Choć Bóg jest jedną Osobą, objawia się człowiekowi w trzech osobach – 1 Mojż. 1,1-3.26; Mat. 3,16.17.
  - a. Jako „Ojciec” jest nieskończony w miłości, mocy i mądrości. Jest Stworzycielem, który miał i ma boski cel we wszystkim, co czynił i czyni.
  - b. Jako „Syn” jest tym, który objawia Boga, kluczem wiedzy człowieka na temat Boga i historii, Zastępcą, który poniósł nasze grzechy, aby przyprowadzić nas z powrotem do Niego. On jest także Stworzycielem (Jan 1,3.10.14), który zawsze wstawia się za człowiekiem.
  - c. Jako „Duch Święty” objawia się w sposób duchowy człowiekowi. „Zstępował” na ludzi w Starym i Nowym Testamencie, umożliwiając im prorokowanie i dokonywanie wielkich czynów. On sprawił poczęcie Jezusa, obecny był przy Jego chrzcie i podczas kuszenia na puszczy. Mieszka w wierzących i napędza ich mocą, a skazuje nie zbawionych.

C. NATURALNE PRZYMIOTY BOGA

1. *Jest nieskończony* – 1 Król. 8,27.
2. *Jest wszechpotężny* – Obj. 19,6. Ma wszelką moc i może uczynić wszystko, co zgodne jest z Jego naturą i celem. Jedyne ograniczenia Jego mocy są narzucone przez Niego samego. Nie może kłamać lub działać wbrew swoim własnym prawom, charakterowi i celowi.
3. *Jest wszechobecny*. Zawsze jest obecny – we wszystkich częściach Swego stworzenia i wszechświata. Nie jest ograniczony ani czasem, ani przestrzenią. Jest wolnym, osobowym Duchem.
4. *Jest wszechwiedzący*. Ma wszelką wiedzę. Zna rzeczy przeszłe, teraźniejsze i przyszłe.

5. *Jest niezmienny* – Jak. 1,17; Mal. 3,6; Hebr. 13,8.

6. *Jest wieczny* – Ps. 90,2.

D. MORALNE PRZYMIOTY BOGA

1. *Bóg jest zdolny nienawidzić zło i wszystko to, co sprzeciwia się lub wprowadza zamęt do Jego boskich zamierzeń* – Przyp. Sal. 6,16,17; Hebr. 1,9.

2. *Bóg jest bezstronny* – 1 Piotra 1,17; 5 Mojż. 10,17; Dz. Ap. 10,34; Rzym. 2,6.

3. *Jest cierpliwy* – 2 Mojż. 34,6.

4. *Jest miłością* – 1 Jana 4,8,16.

5. *Może wywierać pomstę* – 5 Mojż. 32,35; Rzym. 12,19.

a. Boża pomsta, w przeciwieństwie do ludzkiej, nie jest obliczonym odwetem spowodowanym osobistą urazą.

b. Odmowa reakcji ze strony człowieka na pełen miłości apel i zaproszenie Boga w końcu uwalnia sąd Boży.

E. ROLA BOGA

1. *Jest Stwórcą* – 1 Mojż. 1,1.

2. *Jest sędzią* – Bóg sędzi człowieka przez Swoje Słowo, Swojego Ducha i Swoją doskonałą i świętą naturę.

3. *Jest Pasterzem człowieka* – 1 Mojż. 49,24; Ps. 23; Jan 10,11.14. Jednym z najpiękniejszych opisów Jezusa w Jego związku z człowiekiem i opieką jaką go darzy jest opis Pasterza.

F. PODSUMOWANIE

1. Intelektualne ograniczenia człowieka nie pozwalają mu na wyczerpanie możliwości opisu Boga.

2. Każdy dzień przeżyty w Jego rodzinie odkrywa przed człowiekiem nowe prawdy Jego dotyczące.

3. Możemy powiedzieć z Pawłem: „O głębokości...” – Rzym. 11,33.

Notatki

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

tom II

Trzeci
sobota
lipca

Temat nabożeństwa: *Rodzina i śmierć*

Każdy członek rodziny powinien pamiętać, że wszyscy powinni opierać się naszemu podstępnyemu wrogowi. W gorliwych modlitwach i nieugiętej wierze powinniśmy zdawać się na Jezusa i domagać się Jego zbawiającej siły.

Motto dnia

„Moce ciemności gromadzą się wokół duszy i usuwają Jezusa z naszego pola widzenia. Czasami pozostaje nam tylko czekanie w smutku i osłupieniu, aż chmury zostaną rozwiane. Takie okresy są straszne. Nadzieja zdaje się zawodzić i ogarnia nas rozpacz. W tych straszliwych godzinach musimy nauczyć się zaufania, całkowitego polegania na pokucie i w całej naszej bezradnej bezwartościowości zdać się na zasługi ukrzyżowanego i zmartwychwstałego Zbawiciela. Nigdy nie zginiemy, jeśli to uczynimy – nigdy! Kiedy światło oświeca naszą drogę, nie jest wielką rzeczą być silnym w mocy łaski. Ale cierpliwe oczekiwanie w nadziei, kiedy otaczają nas chmury i wszystko spowija ciemność, wymaga zaufania i takiego poddania, które powoduje, że nasza wola pochłonięta jest przez wolę Bożą. Zbyt szybko się zniechęcamy i szczerze domagamy się odsunięcia od nas próby, podczas gdy powinniśmy błagać o cierpliwość do przetrwania i łaskę do zwycięstwa” (1T 309, 310).

Wprowadzenie do zbierania darów

„Bracia i siostry, jeśli Bóg błogosławi wam różnorodnymi środkami, nie uważajcie ich za swoje. Uważajcie je jako powierzone wam przez Boga i bądźcie uczciwi w placeniu dziesięć i darów. Kiedy ślubujecie, wiedźcie, że Bóg oczekuje, abyście zapłacili tak szybko, jak to możliwe” (CS, 78).

Tekst biblijny i pieśni

Jan 11, 1-4; 17-37.

Wróćcie przyjdźcie nasz Zbawca
Przyjdźcie Pan!

Pieśń 186

Pieśń 184

Opowiadanie dla dzieci: *Jak Bóg troszczy się o swoich*

Pomoce

Walizka z niektórymi naszymi książkami.

Nauka

Całkowicie zaufań Bogu i Jego obietnicom.

Misjonarz z Amazonii – Leo Halliwell opowiada o dwóch kolporterach, którzy odwiedzali ludzi mając ze sobą książki o Jezusie. Były one ciężkie, więc stawiali je na ziemi, kiedy wchodzili do domów. Przy furtce jednego domu, postawili bagaż i jeden z kolporterów szedł po trawie w drodze do następnego domu. Czyhał tam najjadowitszy wąż Amazonii (bushmaster). Ukąsił go powyżej kostki.

Byli daleko od jakiegokolwiek miejsca, gdzie mogliby otrzymać pomoc. Nie mieli też żadnej surowicy przeciw ukąszeniu węża. Ale mieli obietnicę naszego dzisiejszego wiersza. Uklęknęli na ścieżce i powołali się na tę obietnicę.

Wstali z kolan i poszli w swoją drogę, odwiedzając różne domy i pokazując swoje książki. Mijały minuty i godziny, a nic się nie stało. Nawet nie było opuchlizny w miejscu ukąszenia. Boża obietnica okazała się prawdziwa.

Możesz nigdy nie być ukąszony/-a przez niebezpiecznego węża. Możesz jednak ryzykować i napotykać niebezpieczeństwa, kiedy wykonujesz Boże. Chrystus dotrzyma Swoich obietnic.

Plan kazania: *Rodzina i śmierć*

Tekst: Jan 11,32-35.

A. WPROWADZENIE

1. *Każdy, kto przeszedł stratę kogoś ukochanego jest wdzięczny za wsparcie, jakie zapewnia rodzina.*
  - a. W naszym tekście rodzina dotknięta jest smutkiem z powodu śmierci brata – Łazarza.
  - b. Żałosne powitanie, jakie Marta zgotowała Jezusowi (w. 21) wywołało w Nim nie przeprosiny za spóźnienie, ale pewność nadziei: „Zmartwychwstanie brat twój” (w. 23).
2. *Maria skierowała do Jezusa takie same słowa jak Marta* (w. 32).
  - a. Tym razem nie ma jednak żadnej teologicznej odpowiedzi. Jest tylko wczucie się w jej cierpienie: „Gdzie go położyliście?” (w. 34; łzy Jezusa!).
  - b. Jezus był zawsze tam, gdzie cierpieli ludzie. On jest również teraz obecny, aby pomóc nam w naszych potrzebach.

B. ŚMIERĆ JEST ZAWSZE CZYMŚ WIĘCEJ, NIŻ NAM SIĘ ZDAJE

1. *Jest czymś oczywistym, że śmierć to smutek i ból, pustka i samotność, frustracja i bezradność.*
  - a. Rodzina musi z cierpliwością wczuć się w sytuację drugiej osoby, uznając głębię smutku, rozmiar bólu, pustkę i strach przed samotnością.
2. *Jednak ludzie wiary mogą posunąć się w swoim zrozumieniu trochę dalej, wiedząc, że śmierć to coś więcej niż tylko sprawy oczywiste. Jest czymś, co Bóg może użyć.*

- a. W wierszu czwartym zanotowane jest to ważne stwierdzenie Jezusa, że Bóg może być uwielbiony w chorobie i śmierci Łazarza.
  - (1) Łatwiej było zauważyć tą prawdę w przypadku Łazarza, gdy Jezus wzbudził go kilka dni później, niż w naszym przypadku, kiedy umieszczamy naszych bliskich w grobie i przez wiarę musimy oczekiwać zmartwychwstania w czasie wyznaczonym przez Boga.
  - (2) Cichym świadectwem wielu chrześcijan jest to, że w poczuciu najgłębszej straty, Bóg był w stanie błogosławić im i pocieszyć ich. W końcu uwielbi On Swoje cudowne imię.
  - (3) Z pewnością Paweł miał to na myśli pisząc Rzym. 8,28.29.
  - (4) Wiersze te nie mówią, że wszystko, co się nam przydarza jest dobre. Słowa te zapewniają nas, że wszystko, co się z nami dzieje w ostatecznym rozrachunku będzie dla naszego dobra, jeśli ufamy Bogu i pozostajemy Mu wierni.

C. JEST CHRZEŚCIJAŃSKA ODPOWIEŹ NA SZYDERSTWA ŚMIERCI

1. *Jezus stawia swoją pewność w opozycji do zwątpienia śmierci – ww. 25.26.*
  - a. Jezus mówi, że śmierć nigdy nie odniesie ostatecznego zwycięstwa – Jan 11,25.
2. *Jednakże chrześcijańską odpowiedzią na śmierć nie są tylko słowa Jezusa, ale Słowo, którym jest Jezus.*
  - a. Bóg wchodzi w nasze życie, wcielając się i uwidaczniając się w ciele – Jan 1,14.
  - b. Jezus przychodząc do rodziny Łazarza, Marii i Marty, „staje się ciałem” wiecznego Boga z Janowego prologu – Jan 1,1-14.
3. *Zauważ jednak potrzebę wiary (wiersz 25).*
  - a. Wiara w Jezusa oznacza zaproszenie Go do tego, aby stał się Panem i Bogiem twojego życia.
  - b. Tylko wtedy, gdy pokładasz w Nim swoje zaufanie, wierząc, że On cię wybawi, a Jego łaska wzmocni cię, tylko wtedy możesz być uwolniony od najgorszej śmierci – drugiej śmierci – Obj. 20,6.14; 21,7.8.

D. PRZYJACIELE MOGĄ POMÓC

1. *W wierszu 31. widzimy obraz doświadczenia wspólnego calemu rodzajowi ludzkiemu.*
  - a. Maria otoczona jest przyjaciółmi z wioski, którzy starają się ją pocieszyć. Przyjaciele wiedzą, że chociaż nie mogą mu przywrócić życia, mogą i muszą ją wspierać.

- b. Siostry chciały widzieć Jezusa, ponieważ On mógł zapobiec temu, co się stało. Potrzebowały zrozumienia.
2. *W chrześcijańskiej rodzinie wiary Jezus często objawia się rodzinie przez miłość tych, którzy przychodzą w Jego imieniu i ofiarują swoje dłonie oraz serca w Jego zastępstwie.*
- a. *Przykład.* W studium Dawida Hauna z roku 1976 zatytułowanym „*Pomoc dla zasmuconych – smutek i strata osoby*” odkryto, że największą pomocą, jaką można udzielić rodzinom będącym w smutku jest wsparcie ich przyjaciół, którzy ich odwiedzają. Czynności, które okazują się być najbardziej pomocne są bardzo proste: pomoc w gospodarstwie domowym, opieka nad dziećmi, otwieranie drzwi, odbieranie telefonu, witanie gości i odbieranie pożywienia, które jest przez nich przynoszone dla rodziny. Prawie w każdym wypadku czyny pomocy, które utkwiły w pamięci tych, którzy utracili swoich bliskich, nie wymagały ze strony ochotników żadnej ekspertyzy, ale tylko pragnienia i chęci udzielenia pomocy.
  - b. W kościele, w którym jedni troszczą się o drugich, nie tylko pastor może pomóc takiej rodzinie. To wspólnota wiary otacza serca przybite smutkiem i okazuje miłość Chrystusa.

E. WE WSZYSTKIM, CO NAS SPOTYKA BÓG JEST OBECNY, NAWET W ŚMIERCI

- 1. *Bóg zna sprawę umierania.*
  - a. Ostrzegł nas na samym początku, że odejście od Niego spowoduje naszą podatność na śmierć.
  - b. Kiedy jednak rodzaj ludzki wybrał nieposłuszeństwo, Bóg nie pozostawił nas własnemu losowi i nie odszedł z obrzydzeniem.
- 2. *Prawda o Bożym smutku nigdzie nie jest tak jasno przedstawiona jak w naszym tekście – ww. 33-36.*
  - a. W tym momencie nie ma słów wyjaśnienia ani wezwania do odwagi i wielkiej wiary. Jest tylko żal, który dzieło On z dwiema siostrami podchodząc w płaczu do miejsca, gdzie złożono Łazarza.

F. PODSUMOWANIE

- 1. Kiedy fale smutku przelewają się nad tobą, pamiętaj słowa Fanny Crosby:
 „Na dnie ludzkiego serca, pobitego przez kusiciela, leżą zakopane uczucia, które łaska może wskrziesić; dotknięte miłosiernym sercem, ożywione dobrocią, zerwane struny znowu będą drgały”.

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

tom II

Czwarty
sabot
lipca

Temat nabożeństwa: *Żyjący Chrystus w Kościele*

Jezus musi być objawiony w kościele jako pierwszy i ostatni, jako JESTEM, Korzeń i Potomek Dawida, a także jako jasna i poranna Gwiazda. Przez to poselstwo ma być objawiony światu charakter Boga w Chrystusie dzięki świadczeniu członków zboru (Obj. 22,13.16).

Motto dnia

„Chociaż służba kapłańska miała być przeniesiona ze świątyni ziemskiej do niebiańskiej, chociaż przybytek i nasz wielki arcykapłan mieli być niewidoczni dla wzroku ludzkiego, apostołowie nie mieli cierpieć z tego powodu żadnej straty. Nie mieli odczuć żadnego rozłamu w swojej wspólnotcie ani zmniejszenia mocy z powodu nieobecności Zbawiciela. Chociaż Jezus służy w świątyni w górze, wciąż jest pastorem kościoła na ziemi dzięki Swojemu Duchowi. Nie jest widoczny dla oka, ale Jego pożegnalna obietnica wypełnia się: «A oto Ja jestem z wami po wszystkie dni, aż do skończenia świata» (Mat. 28,20). Gdy powierza Swoją moc podległym Mu sługom, Jego ożywiająca obecność jest wciąż z jego kościołem” (DA, 166).

Wprowadzenie do zbierania darów

„Ich serca są tak zarośnięte cierniem i zapełnione troskami tego życia, że sprawy niebieskie nie mogą w nich znaleźć miejsca. Jezus zaprasza spracowanych i obciążonych, obiecując im odpoczynek, jeśli tylko do Niego przyjdą. Zaprasza ich, aby zamienili uciążliwe jarzmo samolubstwa i chciwości, które czyni ich niewolnikami mamony, na Jego jarzmo, o którym mówi, że jest miłe, i Jego brzemię, które jest lekkie. Mówi: «Uczcie się ode mnie, że jestem cichy i pokornego serca, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych». Pragnie, aby odłożyli swoje ciężkie brzemia doczesnych trosk i kłopotów i wzięli Jego jarzmo – wyrzeczenie się siebie i poświęcenie dla innych” (3T, 384).

Tekst biblijny i pieśni

Dz. Ap. 3,1-18.

Budujmy na Skale

Bo żyje On

Pieśń 527

Pieśń 262

Opowiadanie dla dzieci: *Zwracanie uwagi*

Pomoce

Kule.

Nauka

Zwracanie uwagi oznacza miłość. „Kogo bowiem Pan miłuje, tego smaga (poprawia), jak ojciec swego ukochanego syna” (Przyp. Sal. 3,12).

Kilka dni temu odwiedziliśmy rodzinę, której urodziło się dziecko. Krystyna to takie kochane małeństwo. Wszyscy podziwiali jej słodką buźkę i malutkie rączki i paluszki. Ale gdy jej mama zdjęła kocyk, zobaczyliśmy coś, co nas zasmuciło. Nóżki i stopki Krystyny były w przyrządzie korekcyjnym. Jej mama wyjaśniła, że wkrótce po jej narodzeniu doktor zauważył, że jej stopki są zbyt nio zwrócone ku sobie. Natychmiast umieszczono ją w tym przyrządzie, aby poprawić to małe zniekształcenie.

Możecie powiedzieć: „Ależ to okrutne. Takie małe dziecko w takim przyrządzie”. Jednak była to oznaka dobroci. Jeśli jej rodzice i doktor zdecydowaliby, że to zbyt okrutne, Krysia mogłaby dorosnąć wciąż kulejąc albo musiałaby chodzić wiele razy do lekarza. Jednak jej rodzice zbyt ją kochali, aby ryzykować i zdecydowali o skorygowaniu tego defektu od samego początku.

Może myślisz, że twoi rodzice i nauczyciele wciąż cię poprawiają – twoje zachowanie, sposób mówienia, pismo. Może myślisz, że są dla ciebie niemili, ale czynią to dlatego, że cię kochają i że pomoże ci to w przyszłości.

Pan poprawia nas przez dopuszczanie prób i trudności, ponieważ one zmieniają nas na lepsze, gdy jeszcze jesteśmy mali. Nie pozwólą one, abyśmy rośli ze zdeformowanymi charakterami, które w przyszłości mogłyby być dla nas zawadą.

Plan kazania: *Żyjący Chrystus w Kościele*

Tekst: Dz. Ap. 3,6.16.

A. WPROWADZENIE

1. *Zabalsamowane ciało Lenina leży w kryształowej trumnie w grobowcu na Placu Czerwonym w Moskwie.*
  - a. Czytamy na nim następujące słowa: „On był największym wodzem wszystkich ludów, wszystkich krajów i wszech czasów. On był Panem nowej ludzkości. On był zbawicielem świata”. Wszystko, co uczynił Lenin zapisane zostało w czasie przeszłym. My mamy jednak żyjącego Chrystusa.
2. *Skąd wiemy, że Jezus Chrystus jest żywą Osobą i mocą wśród nas?*
  - a. Dla zboru w Jerozolimie, uzdrowienie chromego oznaczało moc żywego Chrystusa i że wciąż był wśród nich obecny.
  - b. A co z nami? Czy dostrzegamy cudowne zmiany życia? Czy dzieją się wokół nas rzeczy, które wprawiają nas w zdumienie?

- c. W Dziejach Apostolskich położony jest silny nacisk na rzeczywistość żyjącego Chrystusa w kościele. Zwróćmy uwagę na trzy lekcje płynące z trzeciego rozdziału tej księgi.

B. LEKCJA KALEKIEGO SPOŁECZEŃSTWA I CO MOŻNA Z TYM ZROBIĆ

1. *Mamy oto chromego, który był kaleki od swego urodzenia.*
  - a. Każdego dnia ktoś zanosił go do bramy zwanej Piękną.
    - (1) Żebrał o pieniądze pośród tłumów wiernych, którzy mijali to znakomite miejsce. To właśnie tutaj miało miejsce wielkie wydarzenie.
    - (2) Kiedy zobaczył, że Piotr i Jan zbliżają się do bramy, prosił ich o jałmużnę.
    - (3) Słowa Piotra zmieniły jego życie! „Srebra i złota nie mam, lecz co mam, to ci daję: W imieniu Jezusa Chrystusa Nazareńskiego, chodź” (w. 6).
    - (4) Piotr ujął go za rękę i podniósł go. Został natychmiast uzdrowiony. Podskoczył, stanął na nogi, odszedł i chwalił Boga! Chromy został uzdrowiony.
  2. *Prawda jest taka, że wszyscy jesteśmy kalecy.*
    - a. Wszyscy potrzebujemy uzdrowienia. Jesteśmy kalecy duchowo – Rzym. 3,23; Izaj. 53,6; Łuk. 13,3.
    - b. Jesteśmy jak ten człowiek przy bramie – bezradni i bezsilni.
  3. *Społeczeństwo jest także kalekie – z jego chorymi małżeństwami, standardami moralnymi i stosunkami międzyludzkimi.*
    - a. Nasze społeczeństwo jest chore na niemoralność.
    - b. Grzech homoseksualizmu jest sposobem na życie dla tysięcy. Społeczeństwo zalewa pornografia.
      - (1) Niektórzy są okaleczeni przez alkohol. Wiek popadających w pijaństwo coraz bardziej się obniża.
    - c. Niektórzy są kalecy z powodu negatywnego nastawienia, złości, nienawiści, urazy, zgorzkniałości i nieprzebaczenia.
    - d. Tylko Jezus Chrystus może dać nam to, czego potrzebujemy.

C. LEKCJA BOSKIEGO AUTORYTETU I JAK GO OTRZYMAĆ

1. *W imieniu Jezusa.*
  - a. W wierszu 6 i 16 czytamy: „W imieniu Jezusa Chrystusa Nazareńskiego” oraz „Przez wiarę w imię jego wzmocniło jego imię tego, którego widzicie...”.
  - b. Jezus obiecał, że uczyni, o cokolwiek apostołowie prosiłiby w Jego imieniu – Jan 14,13.

- (1) Piotr mówił więc w imieniu Jezusa Chrystusa. Jest moc i autorytet w imieniu Jezusa!
2. *Jezusowi dana była wszelka moc na niebie i na ziemi* – Mat. 28,18.
    - a. Jego moc i autorytet opisane są w Efez. 1,19-23.
    - b. Ten autorytet udzielony został apostołom, aby mogli demonstrować moc Chrystusa. Według Efez. 1 wszyscy wierzący dzielą przywilej tego autorytetu.

D. LEKCJA ŻYWEGO POSELSTWA I JEGO STOSOWNOŚCI DO NASZYCH CZASÓW

1. *Poselstwo odpowiedzialności za śmierć Chrystusa* – ww. 13,14.
  - a. Apostołowie podkreślali fakt, że Ukrzyżowanie było największą zbrodnią w historii świata.
  - b. Faktem jest, że wszyscy jesteśmy odpowiedzialni za śmierć Chrystusa.
2. *Poselstwo wzbudzenia Chrystusa z martwych* – w. 15.
  - a. Bez zmartwychwstania nie ma nadziei, zbawienia, kościoła, żywego Chrystusa!
3. *Poselstwo mocy Chrystusowej obecności* – w. 16.
  - a. To jest sekret chrześcijańskiego życia i źródło mocy w kościele.
4. *Poselstwo pokuty i nowego życia* – w. 19.
  - a. W naszym pokoleniu pokuta to zapomniane poselstwo, ale bez niej nie ma nowego życia.
5. *Poselstwo przebudzenia dzięki obecności naszego Pana* – w. 19c.
6. *Poselstwo powrotu naszego Pana* – w. 21.
  - a. Poselstwem wczesnego kościoła było powtórne przyjście Jezusa Chrystusa.
  - b. Jego przyjście zawsze było na pierwszym miejscu w umysłach pierwszych wierzących.
7. *Poselstwo naszej reakcji na Boże poselstwo* – ww. 22-26.
  - a. To proste poselstwo: słuchajcie i bądźcie błogosławieni – w. 22, lub odmówcie słuchania i bądźcie zniszczeni.
  - b. W pozytywnej odpowiedzi skierowanej do Chrystusa są niewypowiedziane błogosławieństwa. Odrzucając Go jesteśmy duchowo zrujnowani.

E. PODSUMOWANIE

1. Kiedykolwiek głosi się to poselstwo, coś się staje!
2. Księga Dziejów Apostolskich jest żywym dowodem żyjącego Chrystusa w kościele. Zawiera nadzieję dla kalekiego społeczeństwa, autorytet dla ludu Bożego i poselstwo na każdy czas.
3. Przyjmij do swego życia tą rzeczywistość dzięki wierze. To nowe życie w kościele (w zborze)!

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

tom II

Pierwszy
sobota
sierpnia

Temat nabożeństwa: *Zbawieni, aby świadczyć*

Ci, którzy czekają na całą wiedzę, zanim będą ćwiczyli swoją wiarę, nie mogą otrzymać błogosławieństwa od Boga. Musimy udać się do Jezusa takimi, jakimi jesteśmy, a otrzymamy Jego błogosławieństwa.

Motto dnia

„Nie wystarczy mieć jakieś wierzenia *na temat* Jezusa. Musimy wierzyć *w* Niego. Jedyna wiara, która przyniesie nam korzyść, to taka, którą obejmujemy Go jako osobistego Zbawiciela. Dzięki niej przypisane są nam Jego zasługi. Wielu uważa, że wiara to opinia. Zbawiająca wiara jest zaś „transakcją”, przez którą ci, którzy otrzymują Chrystusa łączą się z Bogiem w przymierzu. Prawdziwa wiara to życie. Żywa wiara oznacza wzrost siły i ufnej nadziei, dzięki której dusza staje się zwyciężającą mocą” („Życie Jezusa”, s. 347, wersja angielska).

Wprowadzenie do zbierania darów

Najważniejszym celem Boga w proszeniu ludzi o dawanie jest rozwijanie w nich charakterów podobnych do Chrystusowego. Zatrzymywanie ich i nie oddawanie naszemu Właścicielowi-Odkupicielowi jest najbardziej wyrafinowaną formą kradzieży. Bóg jednak przygotował plan dawania, aby rozwijać inteligentnych wierzących, którzy nie tylko uznają swój związek z właścicielem, ale także chętnie uczestniczą w Bożym planie odkupienia ludzkości.

Powinniśmy pamiętać, że składając dary dzisiejszego poranka kroczyliśmy śladami Jezusa, naszego Zbawiciela. Niech Pan błogosławi temu zborowi, gdy będziemy uczestniczyli w tej części naszego nabożeństwa.

Tekst biblijny i pieśni

Luk. 8,43-48.

Stale wierz

Pieśń 414

Ufaj, duszo moja

Pieśń 416

Opowiadanie dla dzieci: *Lagodny Pasterzu, przyjdź i prowadź nas*

Pomoce

Ilustracja przedstawiająca Jezusa jako pasterza z barankiem na Swoich ramionach.

Nauka

Jezus się nami zaopiekuje.

Zarys

1. Pasterz to ktoś, kto opiekuje się swoimi owcami.
2. Owce słuchają i reagują na głos swojego pasterza.
3. Jezus jest jak pasterz, a my jak owce.

Co przychodzi ci do głowy, kiedy myślisz o Jezusie? Wielu myśli o Jezusie jako o ... Na tym obrazku artysta namalował Jezusa jako pasterza. Czy wiecie, kim jest pasterz? Pasterz to ktoś, kto opiekuje się owcami. W czasach Jezusa było wielu ludzi, którzy byli pasterzami. Mieszkali na wsi, gdzie były ich owce i ryzykowali swoim życiem, aby chronić je od głodnych wilków lub lwów. Zawsze troszczyli się o to, aby ich owce miały dostatecznie dużo jedzenia i picia.

Owce wiedziały, kim był ich pasterz i jeśli wołał je, szły za jego głosem. Jeśli przestraszył je jakiś hałas, głos pasterza uspokajał je. Ufały swemu pasterzowi i wiedziały, że on się nimi zaopiekuje.

Pierwsi chrześcijanie często nazywali swoich przywódców pasterzami, ponieważ opiekowali się ludźmi, tak jak pasterze opiekują się owcami. Jezus nazywany jest pasterzem, ponieważ poświęcił swoje życie, aby uratować cały świat, tak jak pasterz ryzykowałby życiem dla owiec. Jezus kochał i opiekował się ludźmi, tak jak pasterz opiekuje się owcami.

W naszym sąsiedztwie nie ma pasterzy, ale wciąż możemy myśleć o Jezusie jako o pasterzu, a o nas jako owcach. Musimy słuchać Go i kroczyć za Nim, a On zaopiekuje się nami i będzie z nami każdego dnia. Możemy myśleć o sobie jako o owieczkach, o które troszczy się Jezus, tak jak na tym obrazku.

Plan kazania: *Dotyk wiary*

A. WPROWADZENIE

1. *Historia kobiety mającej kłopoty* – Mat. 9,20-22.
  - a. Jej rozpacz, determinacja i oswobodzenie.
  - b. Jak jej doświadczenie odnosi się dzisiaj do nas.

B. ROZPACZ KOBIETY

1. *Jej problem przedstawiony w jednym wierszu* – Łuk. 8,43.
  - a. Była nieuleczalnie chora.
  - b. Wydała wszystkie swoje pieniądze na lekarzy.
  - c. Była ceremonialnie nieczysta.
2. *Fizycznie w beznadziejnym stanie.*
Straciła zdrowie.
3. *Finansowo w beznadziejnym stanie.*
Straciła pieniądze.

4. *Duchowo w beznadziejnym stanie.*
Nie mogła wejść do świątyni.
5. Przedstawia ona sytuację wszystkich ludzi oddzielonych od Chrystusa.
  - a. Fizycznie: wciąż zbliżamy się do śmierci.
  - b. Finansowo: pieniądze nie mogą kupić, to czego potrzebujemy.
  - c. Duchowo: nasz grzech oddziela nas od Boga.

C. DETERMINACJA KOBIETY – Łuk. 8,42-48.

1. *„Podszedłszy z tyłu, dotknęła się kraju szaty jego”* (Łuk. 8,44).
2. *Warunki zniechęcające ją do przyjscia do Jezusa.*
  - a. Wielki tłum, który Go otaczał.
  - b. Nastawienie Jego apostołów.
  - c. Ważność Jego misji.
  - d. Jej własny wygląd: błada, biedna i żałosna (nędzna).
3. *Mimo to przecisnęła się do Jezusa.*
4. *„Jeśli się dotknę choćby szaty jego”* (Mar. 5,28).

D. OSWOBODZENIE KOBIETY – Łuk. 8,45-46.

1. *Jej wybawienie było możliwe dzięki kontaktowi z Jezusem.*
2. *Był to dotyk wiary.*
3. *Okazała większą wiarę niż zdrowi ludzie, którzy ją otaczali.*
4. *Reakcja naszego Pana na jej dotyk.*
  - a. „Kto się mnie dotknął?” Czuły na jej dotyk.
  - b. „Moc wyszła ze mnie”.
5. *Chrystusa otacza wielu, którzy się Go nie dotykają.*

E. WYZNANIE KOBIETY – Łuk. 8,47

1. *Jej drżenie...później jej świadectwo.*
  - a. Powiedziała Mu, dlaczego się Go dotknęła.
  - b. Oznajmiła tłumowi, co się stało.
2. *Jakże trwałe są jej słowa!*
  - a. Jedyna osoba z tłumy, której słowa znamy dzisiaj.
  - b. Dotykając Jezusa, mogła także dotknąć innych.

F. PODSUMOWANIE

1. *Przeciskaj się do Jezusa.*
Przyjdź takim, jakim jesteś ze wszystkimi swoimi potrzebami.
2. *Nie zwracaj uwagi na wątpiających i tych, którzy krytykują w tłumie.*
3. *Kobieta ta otrzymała więcej niż się spodziewała.*

- a. Została uzdrowiona.
- b. Stała się dzieckiem Bożym: „Córko...” – Łuk. 8,48.
- c. Jezus daje więcej niż myślimy i prosimy – Filip. 3,20.
- d. Ci, którzy są dotknięci mocą Jezusa mają do spełnienia misję.

„Po uzdrowieniu kobiety Jezus chciał, aby wyznała błogosławieństwo, które otrzymała. Dary ewangelii nie mogą być przechowywane ukradkiem i nie mogą przynosić radości w ukryciu. Dlatego Pan wzywa nas, abyśmy wyznali Jego dobroć. «Wy jesteście moimi świadkami» (Izaj. 43,12).

„Nasze wyznanie Jego wierności jest niebiańskim sposobem objawienia Chrystusa światu. Mamy uznać Jego łaskę objawioną przez mężów w dawnych czasach. Jednak najbardziej skutecznym będzie świadectwo naszego własnego doświadczenia” („Życie Jezusa”, s. 345, wersja angielska).

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

tom II

Drugi
sabot
sierpnia

Temat nabożeństwa: *Walcząc o naszą wiarę*

„Nie ma takich barier, które może wznieść człowiek albo szatan, a których wiara nie mogłaby przeniknąć” („Życie Jezusa”, s. 403, wersja angielska).

Motto dnia

„Domaganie się przychylności nieba bez spełniania warunków, pod którymi może być udzielona łaska, nie jest wiarą, ale zuchwalstwem. Prawdziwa wiara opiera się na obietnicach i postanowieniach Pisma Świętego” („Wielki Bóg”, s. 365).

„Przez wiarę otrzymujemy Bożą łaskę, ale wiara nie jest naszym Zbawicielem. Ona nic nie zyskuje. Jest ona dłonią, którą trzymamy się Chrystusa, dzięki której przypisane są nam Jego zasługi, lekarstwo na grzech. Nie możemy nawet pokutować bez wsparcia Ducha Bożego” („Życie Jezusa”, s. 175, wersja angielska).

Wprowadzenie do zbierania darów

„Moralna ciemność zepsutego świata woła do chrześcijan, aby każdy w swoim indywidualnym wysiłku dzielił się swoimi środkami i swoim wpływem, aby mogli być upodobnieni do Tego, który chociaż posiadał nieskończone bogactwo, dla naszego dobra stał się biednym. Duch Boga nie może mieszkać w tych, do których posłał Swoją prawdę, a których trzeba ciągle przynaglać, zanim poczują się do obowiązku współpracy z Chrystusem. Apostoł domaga się wypełnienia obowiązku dawania z wyższych pobudek, niż tylko ludzkie współczucie - ponieważ zostały poruszone pewne uczucia. Domaga się postępowania według zasady, która mówi, że powinniśmy pracować niesamolubnie, z jedynym celem uwielbienia Boga” („Świadectwa”, tom 3, s. 391, wersja angielska).

Tekst biblijny i pieśni

1 Mojż. 32,22-32.

Wiara wszystko może Pieśń 410

Takim być jak Jezus Pieśń 408

Opowiadanie dla dzieci: *Gniazda*

Pomoce

Ptasie gniazdo albo jego fotografia.

Nauka

Powinniśmy być wdzięczni za domy, które tutaj posiadamy. Przede wszystkim jednak dziękujemy Bogu za to, że zre-

zrygnował ze Swego domu, abyśmy my mogli pewnego dnia mieć dom w niebie razem z Nim.

Przedwczoraj byliśmy w ogrodzie mojego przyjaciela i widzieliśmy kolibra latającego wokół jasno-kolorowych kwiatów.

„W piwnicy mam gniazdo z zeszłego roku”, - powiedział nasz gospodarz i zszedł do piwnicy, aby je przynieść. Było maleńkie i lekkie jak piórko. Jego środek nie wydawał się być większy niż duży napastrzek.

Przez przypadek w następnym tygodniu gościliśmy u dwojga naszych przyjaciół, którzy mają łódkę na wodzie. Popłynęliśmy kilka kilometrów w dół rzeki do miejsca, gdzie rybołowy zbudowały gniazdo na szczycie słupa. Jakże się ono różniło od gniazda małego kolibra. Miało średnicę ok. 180 cm i było zbudowane z dużych patyków.

Każdy ptak ma swoje gniazdo. Niektóre są duże i nie wygładzone, a inne są małe i subtelnie wykończone.

Jezus mówił o ptasich gniazdach. Mówił, że chociaż ptaki mają swoje gniazda, On nie miał żadnego domu. Młode ptaki muszą mieć gniazda, w których mogą odpoczywać. Wy też musicie mieć dom, ale Pan Jezus nie miał żadnego miejsca na tej ziemi, które mógłby nazwać swoim domem. Byli tacy ludzie, jak Marta i Maria, Piotr, Zacheusz i Szymon, którzy zapraszali Go do domu, ale Jezus nie miał własnego domu. Jego prawdziwy dom był w niebie, ale zrezygnował z niego dla ciebie i dla mnie. Traktowano Go bardzo nieprzyjemnie. Wędrował z wioski do wioski polegając na nieznanym. Czynił tak, abyśmy pewnego dnia mogli mieć dom w niebie.

Nie zapomnijmy dziękować Mu za zrezygnowanie ze swego domu, abyśmy my mogli mieć kiedyś dom.

Plan kazania: *Walcząc o naszą wiarę*

A. WPROWADZENIE

Życie Jakuba z Labanem było burzliwe. Oczywiście Laban nie całkiem pogardzał swoim zięciem, gdyż ten dał mu wiele wnuków. Ciągłe jednak dzieliły ich jakieś spiski i intrygi. W końcu Jakub opuścił jego kraj, aby udać się do domu. Nawet wtedy rozegrały się burzliwe wydarzenia. Pogodzili się jednak i Jakub udał się do kraju swego ojca i matki.

Scena nad potokiem Jabbok jest bardzo dziwna. Jakub posłał swoją rodzinę i dobytek naprzód i został sam. Doszły go wieści, że Ezaw zbliża się z 400 mężczyznami (1 Mojż. 32,6). Był bardzo zaniepokojony, ponieważ nie wiedział, jak przyjąć go Ezaw. Jakub gorliwie modlił się tej nocy (32,9-12), a doświadczenie z „tajemniczym Nieznajomym” było bez wątplenia spotkaniem z Bogiem.

Nie możemy odrzucić tego epizodu jako snu. Kim był ten „tajemniczy Nieznajomy”? Nawijając do tego wydarzenia Jakub później powiedział: „Oglądałem Boga twarzą w twarz” (1 Mojż. 32,28.30). Płyną z tego dla nas cenne lekcje.

B. STARE GRZECHY WCIAŻ NAS PRZEŚLADUJĄ

Minęło dwadzieścia lat. Z pewnością Ezaw już zmiękł! Taka myśl przeszła przez umysł Jakuba, ale nie był pewny. Przecież potraktował swego brata tak nikczemnie, a będąc przebiegłym, bał się, że Ezaw posiada takie same cechy.

Jedną z najgorszych rzeczy, jakie czyni grzech to karanie nas. Bóg w taki sposób ułożył ten świat, że grzech każe grzesznika wielokrotnie. Bóg nie musi tego robić. On stworzył moralny świat. Prawo grzechu i zapłaty często daje nagrodę lub wymierza karę.

C. BÓG MOŻE BEZPOŚREDNIO INGEROWAĆ W SPRAWY CZŁOWIEKA

Nikt z nas nie rozumie dzieł Bożych. Paweł powiedział: „Bo bezsprzecznie wielka jest tajemnica pobożności” (1 Tym. 3,16). Bóg nie interweniuje bezpośrednio we wszystkich sprawach. Jednak kiedy Jego plan odkupienia wymaga osobistego zaangażowania, czyni to. Jakub musiał nauczyć się wielkiej lekcji. Jeśli uznamy jego doświadczenie w Betelu jako początek jego „życia w odkupieniu”, musimy spojrzeć na doświadczenie nad potokiem Jabbok jako na jego całkowite poddanie się Panu, z pełnym zrozumieniem tego, jaka jest tego cena. Byłoby idealnie, gdybyśmy akceptując Jezusa jako naszego Zbawiciela, przyjmowali Go też jako naszego Pana. Niestety, często dopiero później w naszym chrześcijańskim życiu rozumiemy Boga na tyle, aby uznać Jego pełne prawo do nas. Jakub musiał być całkowicie pokonany przez Pana. Duma, chciwość, ambicja i wszystkie towarzyszące im wady wciąż władowały w jego życiu. Bóg jednak nie zrezygnował z Jakuba. Wybrał go i niezmiennie popierał to, aby był szczególną osobą w Jego planie odkupienia.

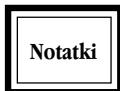
D. JAKUB ZDAŁ EGZAMIN

Nowy Testament uczy, że zbawienie przychodzi z łaski przez wiarę, a „nie z uczynków”. Prostym wnioskiem z tej historii jest, że Jakub wytrwale i literalnie „walczył o swoją wiarę”. Czuł się bezwartościowy, pokonany, sfrustrowany. Lata spędzone w Haranie wiele go kosztowały. Jeśli kiedyś uważał, że Bóg ma dla niego wielki plan, nie był tego teraz taki pewny. Nie chciał jednak zapomnieć o doświadczeniu z Betelu. Nie pozwoliłby odrzucić się przez Boga. Wciąż zmagał się, chociaż być może nie był do końca pewny, jaka jest istota tego konfliktu.

Jakże nasze życie podobne jest do tego doświadczenia! Czasami toczymy bój wiary, chociaż nie rozumiemy prawdziwej natury tej walki. Czasami Bóg dopuszcza przeciwności, aby nas nauczyć pokory i uczynić użytecznymi w Jego służbie. Tak jak Bóg dotknął Jakuba, tak dotyka i nas wiele razy. Kiedy przejdziemy przez doświadczenie, rozumiemy Boga w pełniejszy sposób. Potrzebujemy w naszym życiu zarówno burz, jak i błękitnego nieba.

D. PODSUMOWANIE

Jakub nie był już tym samym człowiekiem po doświadczeniu nad potokiem Jabbok. Tym, którzy dzisiaj są chętni zмагаć się, Bóg oferuje to samo doświadczenie.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

tom II

Trzeci
sabot
sierpień

Temat nabożeństwa: *Co daje znaczenie twemu życiu?*

„Akceptacja Chrystusa daje wartość ludzkiemu istnieniu. Jego ofiara niesie ze sobą życie i światło dla wszystkich, którzy przyjmują Chrystusa jako swego osobistego Zbawiciela. (...) Jeśli przez wiarę człowiek staje się jedno z Chrystusem, może otrzymać życie wieczne” („Wybrane Poselstwa”, tom 1, s. 299,300, wersja angielska).

Motto dnia

„Wszystkie stworzenia żyją dzięki woli i mocy Boga. Otrzymują życie od Syna Bożego. Niezależnie od tego, jak są zdolni i utalentowani, jak wielkie są ich możliwości, napelnieni są życiem ze Źródła wszelkiego życia. On jest źródłem i fontanną życia. (...) Życie, które złożył w ludzkości, odebrał ponownie i dał je ludzkości. «Ja przyszedłem», - mówi, «aby miały życie i obfitowały»” („Synowie i Córki Boga”, s. 237, wersja angielska).

Wprowadzenie do zbierania darów

„Pismo Święte wymaga od chrześcijan włączenia się w plan aktywnej życzliwości, która wciąż będzie ćwiczyła ich zainteresowanie zbawieniem innych ludzi. Prawo moralne nakazywało zachowywanie sabatu, co nie było ciężarem, chyba że prawo to zostało przestąpione, a oni zostali dotknięci karą za jego złamanie. System dziesięciny nie był ciężarem dla tych, którzy nie odstępowali od tego planu. System nałożony na Hebrajczyków nie był odwołany ani złagodzony przez Tego, który go wprowadził. Zamiast być odrzuconym, powinien być rozwinięty w całej pełni, jako że zbawienie w Chrystusie powinno być wyniesione na światło dzienne w tym chrześcijańskim wieku” („Świadectwa”, tom 3, s. 392, wersja angielska).

Tekst biblijny i pieśni

Jakub 4,13-17

Opowiedz mi o Jezusie Pieśń 146

Być może nad ranem Pieśń 191

Opowiadanie dla dzieci: *Najgorszy rodzaj głupca*

Pomoce

Żadne.

Nauka

Ważność planowania dla życia wiecznego.

Dzieci uwielbiają płatać kwietniowe figle w pierwszy dzień tego miesiąca, aby wystrychnąć kogoś na dudka w taki czy inny sposób.

Pewnego dnia Jezus opowiedział historię o niemądrym człowieku, którego jego znajomi za takiego nie uważali. Prawdopodobnie mówili o nim jako o przemyślnym i ciężko pracującym człowieku. Jego stodoły były pełne i zarabiał dużo pieniędzy.

Przy kolejnych żniwach stodoły były już zapelnione i myślał, że w tym roku naprawdę mu się poszczęściło. Cóż więc zaplanował? Zburzyć te stare, małe stodoły i zbudować o wiele większe, które pomieściłyby wszystkie jego plony. Wtedy miałby miejsce na wszystko, co zebrał. Usiadłby i nie miałby już nic do roboty. Miałby dużo pieniędzy, dużo jedzenia, nie przemęczałby się i mile spędzałby czas. Wielu ludziom ten plan wydawał się być bardzo dobrym. Ale człowiek ten w swoich planach i marzeniach nie wziął pod uwagę Boga.

Nie powiedział: „Jeśli jest wola Bożą, to się nie będę wysilał”. Nie pomyślał też o innych, którzy nie mieli wiele i z chęcią skorzystałby z nadwyżki jego farmy i ogrodu.

Tej samej nocy ten bogaty człowiek zmarł i żadne z jego marzeń się nie spełniło.

Jak myślicie, dlaczego Jezus nazwał tego człowieka głupcem? Dlatego, że gromadził dobra tego ziemskiego życia, a zapomniał gromadzić skarb w niebie.

Plan kazania: *Czym jest twoje życie?*

A. WPROWADZENIE

1. *List Jakuba jest prawdopodobnie najbardziej praktycznym pismem Nowego Testamentu.*

Autor, przyrodni brat Jezusa, podkreślał zachowanie ludzi i ich prowadzenie się jako prawdziwy sprawdzian tego czy są prawdziwymi chrześcijanami. Niektórzy nazywali tę księgę „Przypowieściami Nowego Testamentu”. Inni wskazywali na jej podobieństwo do Kazania na Górze.

2. *Pisząc do chrześcijan rozproszonych po całym Imperium Rzymskim, Jakub podkreślał potrzebę cierpliwości, szczególnie jeśli chodzi o język. Ostrzegał, że jednym z najgorszych grzechów, jakie chrześcijanin może popełnić jest brak dokładnego zważania na słowa.* W tym fragmencie Pisma Świętego Jakub podkreśla niepewność przyszłości. Z pewnością słowa te miały zastosowanie w życiu chrześcijan, którzy żyli w świecie wrogim członkom nowej wiary, co wciąż jest faktem w wielu częściach naszego świata.

B. PRZYZIEMNY CEL – Jak. 4,13.14.

1. *Człowiek zawsze pragnął polepszyć swój stan bytowania.* Na pierwszym miejscu jest oczywiście samozachowanie.

Większość ludzi jednak szuka dodatkowego zabezpieczenia na każdą ewentualność. Oczywiście zbyt często myślimy o bezpieczeństwie tylko w kategoriach materialnych. Przyjmując taką filozofię, nigdy nie jesteśmy pewni czy mamy wystarczającą ilość środków finansowych, aby zabezpieczyć się przed ukrytymi niebezpieczeństwami czyhającymi na nas w dzisiejszym społeczeństwie. Jakub przedstawia człowieka planującego jakiś interes, pewnego, że może zyskać tyle, aby zabezpieczyć się przed różnymi wypadkami i nieszczęściami.

2. *Takie nastawienie ma swój początek w materializmie, ale prowadzi do całkowitego pobbazania samemu sobie.* Wszystkie cele rozpatrywane są w kategoriach używania życia. Chociaż materialista gromadzi środki zabezpieczenia, czyni również rzeczy przeciwne temu duchowi. Z początku może się to wydawać sprzecznością, ponieważ ludzie powinni troszczyć się o siebie i swoją rodzinę. Jednak ten styl życia wybierany jest przez tych, którzy wyznaczają cele w kategoriach rzeczy, niż w kategoriach głębszych i więcej znaczących wartości.

C. PRAWDA NA CZASIE

Jakub przedstawia ostrzeżenie bardzo potrzebne wszystkim ludziom, a szczególnie tym, których celem życiowym są sprawy tego świata. Porównuje istnienie ludzkie do pary poszerzając listę figur stylistycznych Pisma Świętego, które opisują naszą pielgrzymkę na tej ziemi. Różni pisarze mówią o życiu jako o szybkim okręciu, nici przeciętej przez prądkę, śnie, cieniu, czółenku tkackim, wodzie rozlanej na ziemi i wietrze. Wszystkie te frazy wyrażają pojęcie krótkości. Kiedy Dawid w narzekaniu mówił do Jonatana, że „tylko krok jest między mną a między śmiercią” (1 Sam. 20,3d), wyraził prawdę, która dotyczy się nas wszystkich, chociaż nie ściga nas zły król z zamiarem pozbawienia nas życia. Życie nazywano „krótką chwilą między dwoma wiecznościami” i „bladym błyskiem gwiazdy w wiecznym dniu Boga”.

D. O CO CHODZI W ŻYCIU?

1. *Skoro niepewność łączy się ze wszystkim, co dotyczy się naszego „urzędowania” na tej ziemi, mądra osoba będzie starała się jak najlepiej wykorzystała swoje dni.* Stare porzekadło, które mówi, że „Najlepszy użytek, jaki można zrobić z życia, to zainwestować je w coś, co je przetrwa” zawiera niesamowitą prawdę. Jeśli ktoś żyje tylko dla siebie, przy końcu swej drogi zostanie z niewieloma przyja-

ciółmi. Gdy ktoś jest człowiekiem bez kręgosłupa i marnotrawi czas swego życia, przerzucając się z jednego celu na drugi, skończy bez żadnych osiągnięć, ponieważ nie miał żadnego prawdziwego celu w swoim życiu. Jeśli ktoś będzie starał się wykorzystywać innych, w końcu stanie się cyniczny i nikogo nie będzie darzył zaufaniem, ponieważ nieświadomie przesunął swój własny charakter na ambicje innych ludzi.

2. *Najlepsze podejście do życia streszczone jest w następujących słowach: „żyć z jedynym celem uwielbienia Boga”, co jest równoznaczne ze słowami Jakuba: „Zamiast tego, winniście mówić: Jeżeli Pan zechce, będziemy żyli i zrobimy to lub owo” (4,15).*
3. *Wszystko co posiadamy pochodzi od Boga. Ważne jest, jak zachowamy się jako szafarze. „Wy natomiast chępliwie się przechwałkami swoimi; wszelka tego rodzaju chępliwność jest zła. Kto więc umie dobrze czynić, a nie czyni, dopuszcza się grzechu” (Jak. 4,16.17).* Czy to w sprawach materialnych własności, czy też w innych dziedzinach życia, codziennie stajemy przed wyborem, jak wykorzystać te zasoby. Wyznaczanie celów jest niebezpieczne, ponieważ większość z nas prawdopodobnie będzie blisko ich realizacji. Dlatego powinniśmy być pewni, że są warte naszego wysiłku. Jedynie cele w życiu, które są warte zachodu, to te, które dotyczą rozwoju dzieła Bożego w tym świecie.

E. PODSUMOWANIE

Kiedy dojdiesz do końca swej drogi czy będziesz zadowolony z tego, że żyłeś/-aś? Pewne drogowskazy stoją na drodze do takiego uczucia. Czy to, co posiadasz używasz do czegoś więcej niż tylko do zaspokojenia własnych interesów? Czy w twoim życiu kierował tobą podziw i zachwyt czy też rozgoryczenie i odraza? Czy nie pożądałeś niczego z rzeczy swego bliźniego, jak tylko jego dobrego serca, łagodnego obejścia i współczującego nastawienia do innych? Czy starałeś się spędzić wiele swojego czasu na osobistym kontakcie z Panem, nie zapominając o świecie, który potrzebuje twojej pomocy?

Życie jest po to, aby żyć! Jednak prawdziwe życie oznacza służbę, którą nazywa się także „czynszem, który płacimy za życie w tym świecie”. Jeżeli żyjemy w harmonii z Bożymi zasadami, możemy mieć przedsmak nieba tu na ziemi.

Notatki

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

tom II

Czwarty
sobota
sierpień

Temat nabożeństwa: *Kim jest chrześcijanin?*

Prawdziwy chrześcijanin nie żyje według impulsu, ale według zasady; nie przez dzień albo przez miesiąc, ale w ciągu całego swego życia. Naśladowcy Chrystusa będą jak ich Mistrz. On jest wzorem, świętym i doskonałym przykładem danym chrześcijanom do naśladowania dzięki Bożej mocy.

Motto dnia

„Kiedy widzimy ludzi trwałych w zasadach, nieustraszonych w wykonywaniu obowiązków, gorliwych w dziele Bożym, a mimo to pokornych, skromnych, szlachetnych, delikatnych i łagodnych, cierpliwych wobec wszystkich, gotowych przebaczać, objawiających miłość dla dusz, za które umarł Chrystus, nie musimy pytać: «Czy oni są chrześcijanami?» Dają oni niezbity dowód tego, że byli z Jezusem i że dowiedzieli się, kim On jest” („Świadectwa”, tom 5, ss. 224,225, wersja angielska).

Wprowadzenie do zbierania darów

„System dziesięcin sięga poza czasy Mojżesza. Wymagano od ludzi oddawania Bogu darów na potrzeby religijne zanim określony system przedstawiony został Mojżeszowi, nawet za dni Adama. Zgodnie z Bożymi wymaganiami, swoimi darami mieli dać wyraz wdzięczności za jego łaski i błogosławieństwa. Czyniono tak przez następne pokolenia, także w czasach Abrahama, który dał dziesięciny Melchisedekowi, kapłanowi najwyższego Boga. Taka sama zasada obowiązywała w dniach Ijoba. Jakub, będąc w Betelu, wygnaniec i pozbawiony środków do życia włóczęga, leżał samotnie w nocy, mając kamień za poduszkę, i właśnie tam obiecał Panu: „Ze wszystkiego, co mi dasz, będę ci dawał dokładnie dziesięcinę”. Bóg nie przymusza ludzi do dawania. Wszystko, co ofiarują musi być dawane ochotnie. Nie będzie wypełniał Swojego skarbcza darami składanymi niechętnie” („Świadectwa”, tom 3, s. 393, wersja angielska).

Tekst biblijny i pieśni

1 Mojż. 45,1-15.

Idźmy z Jezusem

Ja do Ciebie wznoszę modły swe

Pieśń 423

Pieśń 390

Opowiadanie dla dzieci: Zwierciadło

Pomoce

Lustro.

Nauka

Być posłusznym i czynić to, co Jezus mówi w Biblii, a nie tylko słuchać, kiedy mama lub tata o tym czytają.

„Zobacz w lustrze, jak wygląda twoja buzia!” Czy kiedyś powiedziała ci tak twoja mama?

„Oczywiście”, - powiecie, - wiele razy”.

Idziecie do stołu i uważacie, że jesteście czysti. Dokładnie wymyłście swoje ręce w łazience i byliście pewni, że mama będzie zadowolona. Ale ona patrzy na waszą buzię i posyła was z powrotem. A w łazience patrzycie w lustro i widzicie brud, więc znowu myjecie. Znowu patrzycie w lustro i jeśli dalej macie pomazaną buzię, zaczynacie myć od nowa, aż jesteście wymyjni.

Nasz tekst mówi nam, że prawo Boże jest jak lustro. Pokazuje nam, kiedy mamy brud i plamy grzechu na naszych charakterach.

Nie jest ono w stanie nas oczyścić, tak samo, jak nie może tego uczynić lustro nad umywalką w łazience czy w twoim pokoju. Pomaga ci jednak dowiedzieć się, gdzie i co musisz umyć.

Prawo Boże pokazuje nam więc, gdzie nasze charaktery potrzebują oczyszczenia. Kiedy czytamy, powtarzamy, bądź myślimy o tym prawie, trzymamy w naszych rękach lustro, które pokazuje, gdzie błędzimy. Potem musimy udać się do wody oczyszczenia, którą daje nam Jezus. Tylko wtedy możemy zostać oczyszczeni z tego, co nas zabrudziło.

Plan kazania: *Pobożny człowiek*

A. WPROWADZENIE

1. Józef jest jedną z najbardziej fascynujących postaci Biblii. Został obdarzony zdolnościami, które zasługują na nasz podziw. Jego życie najeżone było nieszczęściami i przeciwnościami losu, które wzbudzają nasze współczucie. Józef był błogosławiony Bożymi cechami, które wymagają naszego naśladowania. Przyjrzyjmy się dzisiejszego poranka Bożym cechom w życiu Józefa.

B. POBOŻNY CZŁOWIEK PRZEBACZA NIESPRAWIEDLIWOŚCI

1. *Józef spotkał się z wieloma niesprawiedliwościami.* Przyjrzyjmy się kilku przykładom tych niesprawiedliwości. Po pierwsze, jego bracia źle się z nim obeszl. Wrzucili go do dużego dołu, grożąc, że zostawią go tam, aby umarł. Później sprzedali go handlarzom niewolników, a oni z kolei sprzedali go urzędnikowi egipskiego dworu. Po drugie, Józef został potraktowany niesprawiedliwie przez żonę Potyfara. Kłamliwie oskarżyła go o grzeszny romans, które to oskarżenie doprowadziło do uwięzienia Józefa. Znalazł

się więc w więzieniu. Po trzecie, gdy był w więzieniu, wyświadczył przysługę podczaszemu faraona. Podczaszy obiecał Józefowi pomoc w wydostaniu się z więzienia, ale zapomniał o Józefie. Historia Józefa zawiera niesprawiedliwość za niesprawiedliwością.

2. *Józef przebaczył każdą niesprawiedliwość, z którą się spotkał.* Józef nie planował odwetu. W każdym wypadku działał w najlepszym interesie osoby lub osób, które traktowały go niesprawiedliwie. Scena Józefa przebaczącego swoim braciom dopełnia chwalebny obraz tego, który przebacza niesprawiedliwości. „Następnie ucałował wszystkich braci swoich i płakał obejmując ich, po czym rozmawiali z nim bracia jego” (1 Mojż. 45,15). W Józefie nie było żadnego ducha odwetu ani wyrównywania rachunków.

C. CZŁOWIEK BOŻY STAWIA OPÓR PRZECIWIENSTWOM

1. *Józef wiedział, co to znaczy „przeciwieństwa”.* Historia Józefa jest zapisem doświadczeń i prób zarówno fizycznych, jak i psychicznych. Wszystkie ambicje zostały rozwiązane, gdy został sprzedany jako niewolnik. Józef znał ból zawodu. Jego bracia go zawiedli. Podczaszy zapomniał o jego przysłudze. Józef mógł z łatwością przejść z pozytywnego do negatywnego nastawienia wobec ludzi. Prowadził życie więźnia i niewolnika. Ten człowiek wiedział co to nędza i nieszczęście.

Wierzący nie są wyjątkiem, jeśli chodzi o przeciwieństwa. Dokładnie studij Biblię, a dowiesz się o przeciwieństwach, jakie spotykały ludzi Bożych. Człowiek pobożny to taki, który uczy się stawiać opór i akceptować przeciwieństwa.

2. *Józef oceniał przeciwności w świetle planu Bożego.* Posłuchajcie, jak reagował na trudności, które go spotykały: „Lecz teraz nie trapiecie się ani nie róbcie sobie wyrzutów, żeście mnie tu sprzedali, gdyż Bóg wysłał mnie przed wami, aby was zachować przy życiu. (...) Bóg posłał mnie przed wami, aby zapewnić wam przetrwanie na ziemi i aby wielu zostało zachowanych przy życiu. Tak więc nie wyście mnie tu posłali, ale Bóg, który mnie ustanowił opiekunem faraona i panem jego domu, i władcą całej ziemi egipskiej” (1 Mojż. 45,5.7.8).

Lud Boży musi oceniać niedostatki w kontekście ich związku z Bogiem. Posłuchajcie, co mówi Paweł: „A wiemy, że Bóg współdziała we wszystkim ku dobremu z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani” (Rzym. 8,28).

D. CZŁOWIEK BOŻY OPIERA SIĘ POKUSZENIU

1. *Józef oparł się prośbom żony Potyfara.* Innym powodem, dla którego można uważać Józefa za męża Bożego jest jego opór w obecności silnej pokusy. Józef został wyniesiony z niewolnika do godności zarządcy domu Potyfara. Józef, przystojny młody niewolnik, którego kupił jej mąż, spodobał się żonie Potyfara. Bez wątplenia starała się przedstawić Józefowi w jak najbardziej atrakcyjny sposób. Chciała mieć z nim romans, ale Józef odmówił. Mimo jej atrakcyjności i gorących nalegań, Józef odmówił. Pokuszenia stanowią część życia. Szatański zwodziciel stara się odwieść każdego wierzącego z Bożej drogi. Bóg pragnie udzielić nam Swojej mocy, abyśmy opierali się tym naleganiom. Pokusom życia możesz oprzeć się tylko wtedy, gdy masz wewnątrz Bożą moc do powiedzenia „nie”.
2. *Józef miał powody do przeciwstawienia się pokusom tej kobiety.* Powstrzymywało go kilka rzeczy.
  - a. Po pierwsze, respektował Potyfara. „Ale on nie chciał i rzekł do żony pana swego: Oto pan mój, mając mnie, mnie troszczy się o nic w domu, a wszystko, co ma, mnie powierzył. On sam nie jest w tym domu większy ode mnie...” (1 Mojż. 39,8.9a).
  - b. Po drugie, Józef miał wielkie poczucie odpowiedzialności względem Boga. „Jakże miałbym więc popełnić tak wielką niegodziwość i zgrzeszyć przeciwko Bogu?” (w. 9b).
  - c. Po trzecie, Józef darzył respektem samego siebie i żonę Potyfara. Wiedział, jaką krzywdę wyrządza ten pozamałżeński grzech. Chciał uczyć Boga. Józef miał silne podstawy do oparcia się pokuszeniu.

E. PODSUMOWANIE

Czy chciałbyś, aby ktoś o tobie powiedział: „On lub ona jest dobrym człowiekiem”? Masz dobry wzór. Studium życia Józefa daje ci właściwy przykład. Jeśli będziesz naśladował jego życie, będziesz wiedział, jak być dobrą osobą. Ważniejszą jednak sprawą, niż naśladowanie jego przykładu jest posiadanie związku z Bogiem Józefa. Jeśli otworzysz swoje życie dla Boga, On da ci siłę do posłuszeństwa i chęć do poddania się kształtowaniu charakteru dziecka Bożego.

Notatki

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

tom II

Piąty
sobota
sierpnia

Temat nabożeństwa: *Wypełniając plan Mistrza*

Jezus stał się wzorem pozyskiwania dusz. Każdy chrześcijanin może z powodzeniem przywołać dusze do zbawienia przez wykorzystanie metody Jezusa.

Motto dnia

„Jeśli chodzi o naszą pracę, wiele nauczymy się ze studium metody pracy Chrystusa i Jego sposobu spotykania się z ludźmi. Zapis ewangeliczny przedstawia, jak pracował dla wszystkich klas ludzi i jak, gdy pracował w miastach i wsiach, tysiące gromadziły się u Jego boku, aby słuchać Jego nauczania. Słowa Mistrza były jasne, wyraźne i wypowiedziane we współczuciu i łagodności.

„Niosły ze sobą pewność, że tu jest prawda. To prostota i powaga, z jaką Chrystus pracował i mówił przyciągały do Niego tak wielu” („Ewangelizacja”, s. 53, wersja angielska).

Wprowadzenie do zbierania darów

Wyobraź sobie, że jesteś sam/-a z małym dzieckiem. Skończyło ci się jedzenie – wystarczy ci tylko na jeden ostatni posiłek. Kiedy masz się już zabrać do jego przygotowania, ktoś prosi cię o wodę do picia. Kiedy wychodzisz, aby mu ją przynieść, woła za tobą, abyś mu także przyniosła/przyniósł kawałek chleba. Chociaż wyjaśniasz mu swoje kłopotliwe położenie, on nalega: „Lecz Eliaz rzekł do niej: Nie bój się! Idź i zrób, jak powiadasz, lecz najpierw przyrządź mi z tego mały placek i przynieś mi go, dla siebie zaś i syna swojego przyrządzisz później” (1 Król. 17,13).

Dzisiejszego poranka, kiedy składamy dary naszemu Panu chciałbym zadać wam pytanie: Czy wasza wiara została poddana próbie, jeśli chodzi o wasze wsparcie Bożego kościoła?

Złóżmy z miłością nasze dary u stóp Jezusa.

Tekst biblijny i pieśni

Jan 4,13.14.

To, co najlepsze Pieśń 598

To mój Pan Pieśń 475

Opowiadanie dla dzieci: *Droga Pana*

Nauka

Bóg, który czynił cuda w czasach biblijnych, może wciąż dokonywać wielkich cudów. Możemy Mu zaufać w każdej sytuacji.

Dawno, dawno temu, kiedy zniewolone dzieci Izraela opuściły swoich okrutnych panów w Egipcie, aby poszukiwać kraju, gdzie mogliby wielbić Boga i mieć własne domy, Bóg prowadził ich w cudowny sposób przez słup ognia w nocy i obłok w czasie dnia. Kiedy doszli do Morza Czerwonego, wielu bało się, gdyż nie widzieli możliwości ucieczki przed armiami Faraona, które były tuż za ich plecami. Jednak Bóg otworzył drogę i przeprowadził ich.

Nie tak dawno temu pewna chrześcijańska misjonarka, którą wszyscy nazywali Małą Kobieta wyprowadziła sto małych chińskich sierot ze strefy wojny na bezpieczne tereny na południu kraju. Po kilku dniach wyczerpującego marszu doszli do rzeki, ale nie mogli znaleźć miejsca, w którym mogliby ją przejść. Usiedli więc na brzegu i czekali. Nawet misjonarka zaczęła popadać w zniechęcenie. Jeden z chłopców powiedział: „Pani nauczycielko, czy nie opowiadała nam pani, jak Bóg przeprowadził dzieci Izraela przez morze i jak rozstąpiło się dla nich dzięki mocy Bożej?”

„Tak”, odpowiedziała nauczycielka.

„Czy nie może więc”, - powiedział chłopiec, - „przeprowadzić nas przez tą rzekę? On jest przecież tym samym Bogiem”.

„Tak, On może, jeśli tylko chce” – powiedziała nauczycielka.

Tak, On jest tym samym Bogiem i przeprowadził te dzieci przez rzekę. Oficer armii przechodził tamtędy, zauważył dzieci i zadał parę pytań. Załatwił kilka łódek, które przewiozły ich bezpiecznie na drugą stronę.

Bóg, który czynił cuda w czasach biblijnych, wciąż może czynić wielkie cuda. Ty także zaufaj Mu w niebezpieczeństwach, które cię spotykają.

Módl się dzisiaj, żebyś mógł/-a spoglądać na Boga jako tego samego Boga, który czynił cuda w czasach, o których mówi nam Biblia.

Plan kazania: *Mistrz Pozyskiwania Dusz*

A. WPROWADZENIE

1. *Ewangelizacja to brakujące ogniwo w wielu zborach.*
  - a. Niewiele zborów wzrasta przez ewangelizację.
  - b. Przyzwyczailiśmy się do religijnej rutyny.
  - c. Wzrost związany jest głównie z tym, że ludzie zmieniają zbory.
2. *Ewangelizacja może powrócić z całą swoją radością i błogosławieństwami.*
3. *Przyjrzyjmy się Mistrzowi pozyskiwania dusz przy pracy.*

B. CHRYSZTUS PRZEZWYCIĘŻAJĄCY WARUNKI FIZYCZNE, ABY POZYSKAĆ CZŁOWIEKA – Jan 4, 1-7

1. *Przechodzi przez Samarię.*

- a. Niezbyt właściwa trasa dla Żyda w tym czasie.
- b. Aby pozyskać ludzi dla Chrystusa, musimy być przygotowani na zejście z naszej drogi.
- 2. *Musimy być gotowi na niedogodności.*
  - a. Wprowadzanie zmian do naszych terminarzy.
  - b. Opuszczanie ulubionych programów telewizyjnych.
  - c. Opuszczenie wygodnych krzeseł.
- 3. *Jezus był zmęczony i usiadł na studni.*
  - a. Nie był jednak zbyt zmęczony, aby świadczyć, aby się zatroszczyć.
  - b. Czy zmęczenie jest twoją wymówką? Pomyśl o Jezusie.

C. JEZUS ŁAMIĄCY BARIERY, ABY POZYSKAĆ CZŁOWIEKA – Jan 4,9.10.18.

- 1. *Kobieta była Samarytanką: bariera rasowa.*
- 2. *Była osobą niemoralną: bariera społeczna.*
- 3. *Czy wznosisz bariery, które powstrzymują cię od świadczenia?*
  - a. Czy pomijasz niektórych bojąc się, że mogliby przyjść do kościoła?
  - b. Czy zaniedbujesz niektórych, ponieważ zdają się być nieosiągalni?
  - c. Czy uważasz niektórych za takich, którzy są poniżej twojego poziomu lub... wyżej od ciebie?
- 4. *Wszyscy ludzie potrzebują zbawienia: ci z wysokich sfer i ci z niskich sfer.*
  - a. Nie ma różnicy – Rzym. 3,22.23.
  - b. Możesz być szczególnym sługą Bożym dla kogoś w potrzebie.

D. JEZUS CZYNIĄCY POSELSTWO PROSTYM, ABY POZYSKAĆ DUSZĘ – Jan 4,13.14.

- 1. „Daj mi pić” – wszyscy rozumieją pragnienie.
- 2. Woda żywa dla jej duchowego pragnienia... położyłaby kres jej poszukiwaniom.
- 3. Nie jest naszym zadaniem czynienie rzeczy prostych trudnymi: wręcz przeciwnie.
- 4. Udaj się do kogoś z prostym poselstwem Jana 3,16.

E. JEZUS ODSUWAJĄCY NA BOK DYSPUTĘ RELIGIJNĄ, ABY POZYSKAĆ CZŁOWIEKA – Jan 4,19-26.

- 1. „Ojcowie nasi na tej górze oddawali Bogu cześć; wy zaś mówicie...”.
- 2. Kobieta chciała przeprowadzić dysputę na temat religijny. Jezus odmówił. Gram świadectwa wart jest kilogram dysputy.

3. Przejdź do sedna sprawy: prowadź osobę do Jezusa.

F. PODSUMOWANIE

1. Nawrócona kobieta stała się ewangelistką – Jan 4,27-30; 39-42.
  - a. Przyprawdza innych od Jezusa.
  - b. Wielu uwierzyło słowu Jego – w. 41.
2. Pozyskiwanie ludzi dla Chrystusa jest satysfakcjonujące – w. 32.
3. Siewcy i żniwiarze wspólnie się radują – w. 36.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

tom II

Pierwszy
sabat
września

Temat nabożeństwa: Nowe przykazanie

Prawdziwi uczniowie Jezusa będą napelnieni miłością do Niego i do tych, za których umarł, tak aby serca były zmiękczone słowami, które wypowiadają i modlitwami, które zanoszą do Boga.

Motto dnia

„Rozmyślając o Chrystusie zatrzymujemy się nad brzegiem miłości, która jest niezmierną. Staramy się mówić o tej miłości, ale język nas zawodzi. Rozważamy Jego życie na ziemi, Jego ofiarę poniesioną za nas, Jego dzieło pośrednika w niebie i mieszkania, które przygotowuje dla tych, którzy Go kochają. Możemy tylko wykrzyknąć: O wysokości i głębokości miłości Chrystusowej! «Na tym polega miłość, że nie myślimy umiłowania Boga, lecz że On nas umiłował i posłał Syna swego jako ułaganie za grzechy nasze. Patrząc, jaką miłość okazał nam Ojciec, że zostaliśmy nazwani dziećmi Bożymi».

„W każdym prawdziwym apostołe ta miłość jak święty ogień płonie na ołtarzu serca. To właśnie na ziemi miłość Boga została objawiona przez Chrystusa. I to właśnie na ziemi Jego dzieci mają odbijać tą miłość przez nieskazitelne życie. Dzięki temu grzesznicy będą prowadzeni do krzyża, aby patrzeć na Baranka Bożego” („Działalność Apostołów”, s. 334, wersja angielska).

Wprowadzenie do zbierania darów

„W swoim pierwszym liście do zboru w Koryncie, Paweł podał wierzącym polecenia dotyczące ogólnych zasad dotyczących wspierania Bożego dzieła na ziemi. Pisząc o swojej apostołskiej pracy na ich rzecz, zapytywał:

«Kto kiedy pełni służbę żołnierską własnym kosztem? Kto zakłada winnicę, a owocu jej nie spożywa? Albo kto pasie trzodę, a mleka od trzody nie spożywa? Czy to tylko ludzkie mówienie? Czy i zakon tego nie mówi? Albowiem w zakonie Mojżeszowym napisano: Młóćącemu wołowi nie zawiązuj pyska. Czy Bóg to mówi ze względu na woły? Czy nie mówi raczej ze względu na nas? Tak jest, ze względu na nas jest napisane, że oracz winien orać w nadziei, a młócarz młócić w nadziei, że będzie uczestniczył w plonach»” („Działalność Apostołów”, s. 335, wersja angielska).

Właśnie na ten plan wspierania służby zwracał uwagę Paweł, kiedy mówił: „Tak też postanowił Pan, ażeby ci, którzy ewangelię zwiastują, z ewangelii żyli”. Później, pisząc do Tymoteusza, apostoł powiedział: „Godzien jest robotnik zapłaty swojej”.

Zwrot dziesięcin i ofiarowanie darów było częścią Bożego planu wspierania Jego służby.

Niech Pan błogosławi tych, którzy wiernie wspierają Boże dzieło na ziemi.

Tekst biblijny i pieśni

Jan 13,31-35.

Nas miłość uszczęśliwia Pieśń 412

Miłość Bożą w sercu mam Pieśń 413

Opowiadanie dla dzieci: *Każdy potrzebuje naszej miłości*

Pomoce

Gazeta.

Nauka

Jezus nauczał, że powinniśmy miłować naszych nieprzyjaciół.

Plan

1. Gazety zawierają różnego rodzaju historie.
2. Nie każdy i nie wszystko jest złe.
3. Jezus mówi nam, abyśmy kochali nieznajomych.

Jak widzicie, mam w swoich rękach poranną gazetę. Wasi rodzice często ją czytają, aby dowiedzieć się, co dzieje się w naszym mieście i na świecie. Gazety pełne są interesujących rzeczy. Na przykład komiksy i reklamy supermarketów. Przede wszystkim jednak czytamy gazety dla historii o tym, co dzieje się w naszym świecie.

Jeden rodzaj historii, które mają swoje miejsce w gazetach, to przestępstwa albo co nazywamy „złymi rzeczami”. Jeśli czytacie za dużo gazet, możecie pomyśleć, że ten świat jest bardzo zły. Trzeba jednak pamiętać, że gazety piszą o rzeczach dziwnych, nigdy zwyczajnych. Nigdy nie przeczytamy czegoś takiego: „Ostatniej nocy Jaś poszedł grzecznie do łóżka, jak duży chłopczyk”. To jest zbyt zwyczajne.

Większość z nas nie zna osób, które popełniają przestępstwa opisywane w gazetach. Możemy przez to myśleć, że wszyscy nieznajomi są ludźmi robiącymi złe rzeczy. To nie zawsze jest prawdą. Wielu nieznajomych to dobrzy ludzie, jak nasi rodzice i sąsiedzi. W rzeczywistości Jezus uczył nas, że powinniśmy kochać nie tylko naszych przyjaciół i nieznajomych, ale nawet naszych wrogów. Czasami, kiedy kochamy wrogów i nieznajomych, oni mogą stać się naszymi przyjaciółmi. A to dlatego, że każdy chce mieć przyjaciół, którzy go kochają. Może by tak kochać wszystkich naszych nieprzyjaciół i wtedy staną się naszymi przyjaciółmi.

Plan kazania: *Jedenaste przykazanie*

A. WPROWADZENIE

1. Charles Templeton w swojej książce „Życie spogląda w górę” pisał, że na historię świata miały wielki wpływ dwa wydarzenia, które wydarzyły się w dwóch małych pokojach oddzielonych tysiącami mil i tysiącami lat. Jeden z nich znajduje się w zaniedbanym mieszkaniu nad obskurną pralnią w londyńskiej dzielnicy Soho. W tym małym pokoju Karol Marks napisał „Kapitał”, książkę, która wywarła wpływ na komunizm.

Drugi pokój znajdował się w Jerozolimie. Tam właśnie Jezus spożył wieczerzę paschalną ze Swoimi apostołami i wypowiedział płynące z głębi serca słowa.

Jezus, przed udaniem się na krzyż, przekazał Swoim apostołom symbol, który mieli nosić. Miał on być znakiem, że są Jego apostołami. „Nowe przykazanie daję wam, abyście się wzajemnie miłowali, jak ja was umiłowałem; abyście się i wy wzajemnie miłowali. Po tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi, jeśli miłość wzajemną mieć będziecie” (Jan 13,34.35).

2. Jezus nazwał to nawoływanie do miłości „nowym przykazaniem”. Nadajmy mu nazwę „jedenastego przykazania”. Przyjrzyjmy się różnym aspektom tego polecenia.

B. NADRZĘDNE MIEJSCE MIŁOŚCI

1. *Jezus dawał w Swoim nauczaniu nadrzędne miejsce miłości.*
Miłość była głównym wątkiem nauczania Mistrza – Mat. 5,43-47.
2. *Jezus stawiał miłość na pierwszym miejscu w Swoich stosunkach międzyludzkich.*
Miłość była podstawą Jego związku z Bogiem i innymi ludźmi – Łuk. 10,27.
3. *W czynach Jezusa miłość była wartością nadrzędną.*
Pan miłował bezwarunkowo, bez ograniczeń, bez odwzajemnienia. Zawsze szukał tego, co najlepsze dla ludzi.
4. *Jezus pragnie, aby Jego naśladowcy stawiali miłość na miejscu nadrzędnym.*
Miłość jest wyjątkowo ważna dla współczesnego naśladowcy Jezusa – 1 Kor. 13,1-3.

C. NIEZRÓWNANY WZÓR MIŁOŚCI

1. *Jeśli miłość jest tak ważna, jak mamy kochać?*
  - a. Jezus dał wzór miłości – Jan 13,34.
  - b. Wzór miłości nie ma być mierzony według naszego standardu, ale według wzoru Jezusa Chrystusa.

2. *Miłość Jezusa obejmowała wszystkich.*
  - a. Swoją miłością obejmował cały rodzaj ludzki. Kochał tych wewnątrz i tych na zewnątrz. Poborcy podatkowi, nierządnicę i inni grzesznicy objęci byli Jego miłością.
  - b. Znajdować się w Bożej rodzinie oznacza obejmować swoją miłością wszystkich ludzi. Nikt nie może wypełniać „jedenastego przykazania” i wykluczać kogoś z zasięgu swojej miłości.
3. *Jezus kochał w sposób nie do opisania.*
Nie ma w całym świecie sposobu opisanego wielkości Bożej miłości: „Większej miłości nikt nie ma nad tę”. Jezus doszedł do granic miłości samoofiarowania poświęcając Swoje życie na krzyżu.
4. *Jezus kochał bezinteresownie.*
Jezus nigdy nie kochał za to, co mógłby otrzymać. Miłował myśląc, co ona mogłaby uczynić dla innych.

D. WYRAŻNE ZADANIE MIŁOŚCI

1. *Zadaniem miłości jest identyfikacja prawdziwych uczniów – Jan 13,35a.*
Miłowanie miłością Jezusa wyróżnia uczniów od świata. Tożsamość chrześcijanina to nie wyznanie wiary, które wypowiada ani kościół, do którego należy, ale miłość jaką ma do Jezusa i do innych ludzi.
2. *Celem miłości jest przyciągnięcie zgubionych do Jezusa.*
  - a. Ci, którzy miłują będą pociągali świat.
  - b. Popularna piosenka przypomina nam, że świat potrzebuje teraz „miłości, słodkiej miłości”. Świat będą pociągali ludzie, którzy wzajemnie się miłują.
  - c. Henry Drummond w swoim klasycznym kazaniu „Najwspanialsza rzecz na świecie” sugeruje, że mały kawałek żelaza w obecności naelektryzowanego ciała sam staje się po pewnym czasie naelektryzowany.
Stawianie poświęconego życia w obecności Chrystusa oznacza, że będzie w nim widoczna natura Chrystusa.

E. PODSUMOWANIE

1. Świat rozpaczliwie potrzebuje miłości.
2. Chrystus sprawia, że ludzie kochają.
3. Czy będziecie przestrzegali „jedenastego przykazania”?
4. Wtedy będziecie miłowali się wzajemnie.

Notatki

.....
.....

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

tom II

Drugi
sabot
września

Temat nabożeństwa: *Nasz Ojciec*

Aby wzmocnić nasze zaufanie do Boga, Chrystus uczy nas zwracania się do Niego nowym imieniem, imieniem splecionym z tym, co najdroższe sercu ludzkiemu. Jezus daje nam przywilej nazywania nieskończonego Boga naszym Ojcem.

Motto dnia

„Bóg stoi w ojcowskiej zależności w stosunku do Swego ludu i ma ojcowskie prawo do naszej wiernej służby. Rozważmy życie Chrystusa. Stojąc na czele ludzkości, służąc Swojemu Ojcu, jest przykładem tego, czym powinien i czym może być każdy syn. Posłuszeństwo, jakie okazywał Chrystus wymagane jest dziś od istot ludzkich przez Boga. On służył Swojemu Ojcu z miłości, z chęcią i z własnej woli. «Pragnę czynić wolę twoją, Boże mój, a zakon twój jest we wnętrzu moim» – Ps. 40,8” („Przypowieści Chrystusa”, s. 282, wersja angielska).

Wprowadzenie do zbierania darów

„Jeśli chcesz, aby twoje środki poszły na dzieło, przekaz je kiedy żyjesz razem z tym, czego tak naprawdę nie potrzebujesz na swoje utrzymanie. (...) Działalność charytatywna po śmierci pewnej osoby jest kiepskim substytutem życzliwości za życia („Świadczenia „, tom 5, s. 155, wersja angielska).

Musimy pamiętać, że wszystko, co posiadamy należy do Boga i że On chce, abyśmy połączyli się z Nim w dawaniu i życiu.

Tekst biblijny i pieśni

Mat. 6,1-15

Ojciec niebieski

Pieśń 59

O Boże, tyś chwałą mają

Pieśń 127

Opowiadanie dla dzieci: *Grając w Bożej orkiestrze*

Pomoce

Klarnet lub jakiś inny instrument.

Nauka

Każdy ma swoją partię do zagrania.

Bóg ma zespół i musimy nauczyć się grać nasze partie, aby życie przebiegało w sposób harmonijny.

Kiedy byłem mały nauczyłem się grać na klarnecie. (Pokaż dzieciom klarnet albo jakiś inny instrument, na którym potrafisz grać.

Możesz również zagrać jakąś prostą melodię). Zacząłem pobierać lekcje, gdy byłem w czwartej klasie. Z czasem dobrze mi to wychodziło i w szkole średniej zostałem koncertmistrzem szkolnej orkiestry.

Pewnego dnia dyrygent poprosił mnie, abym w kilku utworach zagrał partię drugiego klarnetu. Mieliśmy dać kilka koncertów w czasie naszego tournée w Nowej Anglii. Przyznaję, że było mi trochę przykro, bo byłem przyzwyczajony do grania partii pierwszego klarnetu i większości partii solowych. Wyjaśnił mi, że partie drugiego klarnetu w utworach, które mieliśmy grać są niezwykle trudne i chciał, abym wykonał je jak najlepiej. Pomogłoby to nie tylko innym, którzy mieli trudności, ale sprawiłoby, że cała orkiestra brzmiałaby lepiej. Nauczyłem się, że wszystkie partie w orkiestrze są równie ważne. Wszyscy mają szczególne partie do zagrania, aby wykonać piękną muzykę.

Plan kazania: *Nasz Niebiański Ojciec*

A. WPROWADZENIE

1. Jeśli mamy z odwagą przyjąć do tronu łaski, aby otrzymać pomoc w czasie potrzeby, musimy wiedzieć, kto siedzi na tym tronie. Musimy wiedzieć, kim jest Bóg. Musimy wiedzieć, jakiego rodzaju jest Osobą.
2. Wiele możemy nauczyć się rozważając podstawowe nauczanie naszego Pana dotyczące modlitwy. To, co nazywamy modlitwą Pańską zawiera jedno z najgłębszych myśli dotyczących modlitwy, jakie możemy znaleźć w całej Biblii. Każde słowo w tej wzorcowej modlitwie jest ważne.
3. Modlitwa ta została podana ponownie w Ewangelii Łukasza jako odpowiedź na szczególną prośbę apostołów dotyczącą modlitwy. Czuli pewien niedosyt jeśli chodzi o modlitwę i chcieli, aby Jezus im pomógł. Podał im więc ten cudowny wzór do naśladowania.
4. Modlitwa ta jest zarysem modlitwy. Ma ona prowadzić nas w naszych modlitwach, tak jak konspekt prowadzi mówcę w jego kazaniu.
5. Ta modlitwa przedstawia dwie najważniejsze sprawy, które możemy przedłożyć naszemu Ojcu. Pierwsze trzy prośby odnoszą się do chwały Bożej: Jego imię, Jego królestwo i Jego wola. Ostatnie cztery związane są z naszymi potrzebami. Taka powinna być właśnie kolejność naszych prośb, kiedy stajemy przed naszym Ojcem w modlitwie.

B. MUSIMY WIEDZIEĆ, ŻE BÓG JEST NASZYM OJCEM

1. *Bóg jest naszym Ojcem.*
W Starym Testamencie znajduje się kilka wzmianek o Bogu jako Ojcu, ale dopiero Jezus, nasz Pan, tak naprawdę nadał

temu zwrotowi znaczenie. Jezus przyszedł z łona Ojca, mówiąc o Bogu jako o Ojcu w bardzo osobistych kategoriach. Co potwierdzamy, do czego przyznajemy się, gdy w modlitwie zwracamy się do Boga jako do naszego „Ojca niebieskiego”?

2. *Siła twórcza Boga.*

- a. Jest to uznanie faktu, że Bóg posiada twórczą moc. Podstawa słowa przetłumaczonego jako Ojciec zawiera w sobie pojęcie twórcy (inicjatora). Wskazuje ono na źródło, przyczynę, punkt wyjścia. Bóg jest tym Źródłem.
- b. Bóg, który jest źródłem naszego fizycznego życia jest także Bogiem wszelkiego miłosierdzia i łaski. Jako taki jest źródłem naszego życia wiecznego. Związek, który z nim mamy zaistniał z Jego inicjatywy. On jest inicjatorem naszego związku.
- c. Każdy zwrot do Boga jako do Ojca zanoszony w modlitwie ku Jego uwielbieniu jest tego potwierdzeniem. Jest to przyznanie się, że związek, który każdy z Nim ma jest Jego dziełem, Jego tworem.

3. *Odpowiedzialność Boga.*

- a. Ten zwrot sugeruje jeszcze coś innego. Mówi o Nim jako o Tym, który jest odpowiedzialny. Niektórzy z nas będąc rodzicami czuli, jak zamiera w nas serce, kiedy głos po drugiej stronie słuchawki telefonicznej pytał nas o jedno z naszych dzieci. Ton tego głosu sugerował, że osoba ta chciała zidentyfikować osobę odpowiedzialną za dziecko. Być ojcem dziecka oznacza ponoszenie za nie pewnej odpowiedzialności.
- b. Skoro Bóg jest naszym niebiańskim Ojcem, oznacza to, że On jest tym, który jest za nas odpowiedzialny. Nikt z nas nie odważyłby się zrzucić tej odpowiedzialności na Boga, ale na szczęście On sam przyjął ją na Siebie.
- c. Skoro Bóg objawił się jako Ten, który akceptuje odpowiedzialność za nas, nie jest zarozumiałstwem, jeśli przynosimy nasze radości i potrzeby do Niego. To jest to, czego On oczekuje i do czego zachęca.

C. **BÓG REAGUJE I ODPOWIADA**

Inną cechą sugerowaną przez ten tytuł Boga jest to, że On reaguje na nasze potrzeby.

1. Zwracanie się do Boga jako do Ojca potwierdza to, że jest Bogiem, który reaguje z miłością.
2. Czy pamiętacie te pomocne słowa wypowiedziane przez Jezusa na temat Ojca? Zapewnił Tomasza, że „kto mnie widział, widział Ojca” (Jan 14,9). Jest rzeczą pewną, że Bóg tak samo reaguje na nasze potrzeby, jak reagował na nie

Jezus kiedykolwiek się z nimi stykał. Jeśli wnikliwie czytasz Ewangelie, z pewnością dostrzeżesz, że Jezus zawsze był dostępny, czuły i wrażliwy.

D. MUSIMY WIEDZIEĆ, ŻE BÓG JEST NASZYM OJCEM W NIEBIE

1. *Okolicznik, który nasz Pan dodał do słów „Ojcie nasz” wiele znaczy.* Objawia pewne prawdy dotyczące Boga, do którego się modlimy, prawdy, które musimy znać, jeśli mamy modlić się z pełnym zaufaniem.
2. *Jego pozycja.*
  - a. Po pierwsze, z pewnością potwierdza ona, że Bóg jest istotą odrębną. Jego pozycja oddziela Go od wszystkich ziemskich ojców.
  - b. Po drugie, w niej mamy potwierdzenie, że Bóg jest wszechwładny. Bóg postrzegany jest jako Władca wszystkiego. Wszystko jest pod Jego kontrolą. Zbliżenie się więc do Boga jako niebiańskiego Ojca jest zbliżeniem się do Tego, który ma prawo czynić to, co zgodne jest z Jego upodobaniem. Nie ma nikogo w całym wszechświecie, kto miałby ten sam rodzaj autorytetu.
3. *Jego moc.*
  - a. Tytuł ten wskazuje także na Boga jako tego, który jest mocny. „Ojcie nasz, który jesteś w niebie” jest zwrotem do Boga, który ma moc czynić to, co powinno zostać uczynione.
  - b. „Ojciec w niebie” jest Tym, który ma moc uczynić wszystko. Apostoł Paweł z pewnością wyznawał tą prawdę. Potwierdził to w modlitwie (Efez. 3,20).

E. PODSUMOWANIE

1. Twoje życie modlitewne będzie się rozwijało, gdy wzrosnie twoja wiedza na temat Boga.
2. Modlitwa nie ma żadnego znaczenia bez osobistej wiedzy na Jego temat.
3. Wielką podstawą wzrastania wiedzy o Bogu jest wspólnota z Nim.
4. Jednym z największych środków, dzięki któremu możemy mieć wspólnotę z Bogiem jest modlitwa.
„Bóg uważa nas za Swoje dzieci. On odkupił nas z tego beztroskiego świata i wybrał nas do królewskiej rodziny jako synów i córki Niebiańskiego Króla. Pragnie, abyśmy zaufali Mu zaufaniem głębszym i silniejszym, niż to, które dziecko pokłada w swoim ziemskim ojcu” („Przypowieści Chrystusa”, s. 142, wersja angielska).

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

tom II

Trzeci
sobota
wrzesień

Temat nabożeństwa: *Zacznij od nowa*

„Kiedy człowiek poddaje się Chrystusowi, nowa moc przenika nowe serce. Dokonuje się zmiana, której człowiek nigdy sam nie osiągnie” („Życie Jezusa”, s. 324, wersja angielska).

Motto dnia

„Jeśli nie poddamy się kontroli Chrystusa, będziemy zdominowani przez złego. (...) Jedyną obroną przed złem jest zamieszkanie Chrystusa w sercu przez wiarę w Jego sprawiedliwość. Jeśli zdecydowanie nie zostaniemy złączeni z Bogiem, nigdy nie oprzemy się bezbożnym efektom samolubstwa, pobożania samemu sobie i kuszenia do grzechu. Możemy porzucić wiele złych nawyków, na pewien czas możemy pożegnać się z szatanem, ale bez zdecydowanej więzi z Bogiem przez poddanie Mu się w każdym momencie, zostaniemy pokonani. Bez osobistej znajomości z Chrystusem i trwałej wspólnoty, jesteśmy na łasce wroga i w końcu wykonamy jego rozkaz” („Życie Jezusa”, s. 324, wersja angielska).

Wprowadzenie do zbierania darów

„Ewangelia poszerzająca swój zasięg wymaga coraz większych środków do podtrzymania działań po śmierci Chrystusa i to czyni prawo składania darów wiele ważniejszym niż w czasach narodu izraelskiego. Teraz Bóg wymaga nie mniejszych, ale większych darów, niż w jakimkolwiek okresie historii świata. Zasada przedstawiona przez Chrystusa mówi, że dary i ofiary powinny być proporcjonalne do udzielonego światła i błogosławieństw. Powiedział: «Komu wiele dano, od tego wiele będzie się żądać...».

O dobroczynności napisał Paweł do chrześcijan wywodzących się z pogaństwa tak: «A jak we wszystkim się wyróżniacie, w wierze, w słowie i w poznaniu, i we wszelkiej gorliwości oraz w miłości, którą w was wzbudziliśmy, tak i w tej działalności dobroczynnej się wyróżniajcie». Dobroczynność stawiana jest tutaj obok wiary, miłości i chrześcijańskiej pracowitości. Ci, którzy myślą, że mogą być dobrymi chrześcijanami, a jednocześnie zamykają swoje uszy i serca na Boże wezwanie do hojności, są w strasliwym błędzie. Są tacy, którzy są hojni w wyznaniach wielkiej miłości dla prawdy i którzy, jeśli chodzi o słowa, są zainteresowani jej postępem, ale nic nie czynią dla tego postępu. Wiara takich ludzi jest martwa, ponieważ nie została udoskonalona przez uczynki. Nasz Pan nigdy nie uczynił takiej pomyłki, aby kogoś nawrócić i pozostawić

stawić w mocy chciwości” („Świadectwa”, tom 3, ss. 392.393, wersja angielska).

Tekst biblijny i pieśni

1 Mojż. 35, 1-10

Utkana na krosnach nieba

Pieśń 498

Dzień po dniu

Pieśń 431

Opowiadanie dla dzieci: *Idź za Przywódcą*

Pomoce

Jakikolwiek owad za szkłem.

Nauka

Chrystus jest naszym Przywódcą. Musimy iść Jego śladami i czynić dokładnie tak, jak On czynił.

Czy lubicie patrzeć, jak pracują owady? Które lubicie oglądać? Czy przypatrywaliście się kiedyś, jak pracują mrówki?

Był sobie pewnego razu człowiek, który całe życie badał różnego rodzaju małe zwierzątka. Pewnego dnia przypatrywał się gąsienicy nazywanej procesyjną. Nazwa ta pochodzi od ich zwyczaju chodzenia w bardzo ścisłym pochodzie. Czy wiecie, co to jest procesja/pochód? (wyjaśnij)

Doktor Fabre zauważył, jak chodzą wokół brzegu kamiennej wazy w ogrodzie. Prawie że zamykały koło. Doktor wpadł na wspa- niałą pomysł. Znalazł kilka innych gąsienic i wypełnił puste miej- sca zamykając cały okrąg. Jak myślicie? Co zrobiły te gąsienice? Po prostu szły jedna za drugą, jedna za drugą dookoła kamiennej wazy cały dzień! Nigdzie się nie udawały. Po prostu szły za jedna za drugą.

Śmiejemy się z tej historii, bo jest zabawna. Jednak ma ona dla nas cudowną lekcję.

Jak łatwo jest chłopcom i dziewczynkom iść za przykładem innych chłopców i dziewczynek, aby być takimi, jak oni, a w rzeczywistości nigdzie nie dotrzeć!

Czy robicie coś tylko dlatego, że „wszyscy to robią”, czy też robicie coś, bo przez to osiągniecie coś wartościowego?

Plan kazania: *Rozpocznij tam, gdzie zacząłeś*

A. WPROWADZENIE

1. *Dla Jakuba Betel było czymś więcej niż tylko miejscowo- ścią geograficzną.* To było miejsce, gdzie po raz pierwszy poznał Pana osobiście. Wszyscy mamy nasze Betel. Dla niektórych z nas jest to miejsce, gdzie zaakceptowaliśmy Je- zusa Chrystusa jako naszego osobistego Zbawiciela. Z pew- nością powinno być to dla nas poświęcone miejsce. Może-

my mieć także w naszym życiu „mniejsze miasta Betel” – czas, kiedy ocknęliśmy się do bardziej znaczącego związku z Bogiem. Jakub musiał wiedzieć o Bogu przed doświadczeniem w Betel. Możemy być pewni, że dla Jakuba było to najdroższe miejsce na ziemi, ponieważ tam zawarł związek z Panem. Ten moment inspiracji, gdy Jakub widział drabinę sięgającą z ziemi do nieba, choć czasami zachmurzony przez grzech, dał mu siłę do tego, aby udać się w drogę z pieśnią w sercu.

2. *Bóg chce, aby doświadczenie Jabboku było czasem nowego poświęcenia.* Bóg wzywa Jakuba, aby udał się do miejsca swego duchowego początku. Jakub zabrał ze sobą cały swój dom i powiedział im, aby odrzucili od siebie obcych bogów, do których tak się przywiązali w Haranie, aby się oczyścili i założyli nowe szaty jako symbol nowego duchowego początku.

Jakże musiało mocno bić serce Jakuba, kiedy wręczono mu wszystkie kosztowności świadczące o ich poświęceniu obcym bogom i praktykom. Ukrył je i najprawdopodobniej nigdy do nich nie wrócił. W tej historii znajdujemy wielką naukę.

B. WSZYSCY POTRZEBUJEMY OKRESÓW ODNOWIONEGO POCZĄTKU

Ten świat za bardzo „w nas siedzi”. Za często i za długo przywiązujemy się do spraw powierzchownych, które oferuje nam świecki sposób życia. Chociaż poddał się Jezusowi, nasze poświęcenie jest dalekie od pełnego. Nie kłaniamy się bożkom, tak jak czynili to poganie, ale często przyjmujemy ich system wartości do naszego życia. Możemy potwierdzić nasze poświęcenie i lojalność. Możemy prosić Boga, aby pomógł nam uczynić nowy początek. Możemy powiedzieć Mu jeszcze raz, że Go kochamy i przywrócić nasze rodziny do ściślejszej wspólnoty z Nim.

C. PRAWDZIWIE ZBAWIONA OSOBA NIGDY NIE ZAPOMINA

Jeśli ktoś doświadczył uwolnienia z grzechu, zawsze będzie to szczególnym doświadczeniem w życiu tej osoby. Jakub został uwolniony przez Boga w Betelu i nigdy o tym nie zapomniał. Lata grzeszenia i samolubstwa wbiły klin między niego, a właściwą wspólnotę z Bogiem, ale wciąż był między nimi związek. Nie zawsze możemy znaleźć doskonałe analogie między Starym a Nowym Testamentem, jeśli chodzi o doświadczenia duchowe, ale tutaj aż się prosi o porównanie. Bóg uwolnił Jakuba w Betelu od lęku i strapienia. Na Krzyżu zapłacił On cenę uwolnienia nas od

lęku grzechu i strapienia, jakie przynosi nam nasza wina. Musimy powrócić do naszego początkowego doświadczenia, aby uzyskać nową łaskę do życia i siłę do służby.

D. ABY NASZE SZCZĘŚCIE BYŁO PEŁNE, GRZECH MUSI BYĆ ODRZUCONY

Chociaż przez zadośćuczynienie na Kalwarii jesteśmy uwolnieni od win naszych grzechów, wpływ przywiązania do rzeczy ziemskich jest wciąż aktualną groźbą. Bogowie rodziny Labana pośrednio wpływali na Jakuba. Jego rodzina przejęła zwyczaj czczenia bożków.

Być może Jakub nie był osobiście w to zaangażowany, ale jego wpływ nie był zbyt mocny, aby powstrzymać rodzinę od tego grzechu. Jakże często jest to prawdą, jeśli chodzi o nas! Nasze życie nie jest być może takie straszne, ale jest puste. Nie ma w naszych domach i sercach wystarczająco dużo duchowości, aby prowadzić nasze dzieci do wiary w Chrystusa. Potrzebujemy udać się z powrotem do doświadczenia w Betel i uzyskać nową motywację. Musimy wymieść pajęczyny i wszystkie śmiecie. Bóg dał Jakubowi nowe imię nad potokiem Jabbok. Bóg odnawia tą prawdę w Betelu i od tego momentu oczekuje nowego kierunku w życiu Jakuba.

E. PODSUMOWANIE

Czy potrzebujesz doświadczenia Betelu? Co dałoby ci to, gdybyś powrócił do żywego pragnienia służenia Chrystusowi, takiego, jakie miałeś w dniu, w którym Go spotkałeś? Dlaczego nie miałbyś spędzić trochę czasu rozmyślając nad czasem, kiedy byłeś bliżej Niego i potwierdzić swoją wiarę w Zbawiciela? Czy nie doprowadziłoby cię to do głębszego poświęcenia w twoim chrześcijańskim życiu? Wszyscy musimy to czynić każdego dnia. Tak jak napisał Paweł: „Ja codziennie umieram” (1 Kor. 15,31).

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

tom II

Czwarty
sobót
września

Temat nabożeństwa: *To jest właściwy kierunek w życiu*

Chrześcijański podróżnik, spiesząc się, aby dotrzeć do bramy miasta przed zachodem słońca, nie może po drodze zwracać się ku żadnym atrakcjom. Cała jego uwaga powinna być skupiona na wejściu przez bramę.

Motto dnia

„Patrząc na Jezusa” powinno zawsze być naszym mottem. Zapewnienie jest następujące: „Pouczę ciebie i wskażę ci drogę, którą masz iść; będę ci służył radą, a oko moje pocznie na tobie” (Ps. 32,8).

„Jeśli poddamy Mu nasze życie w służbie, nigdy nie znajdziemy się w położeniu, gdzie Bóg nie zatroszczyłby się o nas. Jakikolwiek może być nasza sytuacja, mamy przewodnika, który będzie nas prowadził. Jakikolwiek są nasze dylematy, mamy pewnego Doradcę. Jakikolwiek są nasze smutki, straty, samotność, mamy współczującego Przyjaciela. Jeśli w naszej niewiedzy schodzimy na błędną drogę, Chrystus nas nie opuszcza. Słychać Jego głos, jasny i wyraźny: «Ja jestem droga i prawda, i żywot» (Jan 14,6). «Bo ocali biedaka, który woła o ratunek, i ubogiego, który nie ma pomocy» – Ps. 72,12 („Przypowieści Chrystusa”, s. 173, wersja angielska).

Wprowadzenie do zbierania darów

„Pan pragnie, aby człowiek był w ścisłym związku z Nim i aby okazywał miłość i współczucie innym ludziom. Dlatego też obdarza go odpowiedzialnością w czynach, które będą przeciwne samolubstwu i wzmocnią jego miłość do Boga i ludzi. Bóg przygotował plan dobroczynności dla dobra człowieka, który skłonny jest do tego, aby być samolubnym i zamykać swoje serce, aby nie dokonywać czynów hojności. Pan chce, aby dary były oddawane w wyznaczonym czasie, aby dawanie stało się zwyczajem i aby dobroczynność uważana była za chrześcijański obowiązek. Serce otwarte jedynym darem nie ma czasu stać się samolubnie zimnym i zamknąć się, zanim złoży następny dar. Strumień musi ciągle płynąć, aby kanał był otwarty przez dobroczynne działanie” („Świadectwa”, tom 3, ss. 393,394, wersja angielska).

Tekst biblijny i pieśni

Jan 14,1-6

Chodźcie za mną Pieśń 434

Wędrujcie z Jezusem Pieśń 435

Opowiadanie dla dzieci: *Nie porównuj darów*

Pomoce

Przygotuj dwa „świadcstwa” – jedno dobre i jedno nie tak dobre

Nauka

Nie myśl, że pewni ludzie są lepsi od innych tylko dlatego, że robią więcej. Bóg kocha nas wszystkich.

Chcę opowiedzieć wam o naszych dwu córkach, kiedy były w szkole podstawowej wiele lat temu. Nasza starsza córka miała dobre stopnie w szkole i przynosiła do domu świadectwa, które wyglądały tak (pokaż świadectwo z wysokimi ocenami). Zaś nasza młodsza córka miała świadectwa, które wyglądały mniej więcej tak (pokaż świadectwo z niskimi ocenami). Czy jednak ich matka i ja myśleliśmy, że nasza starsza córka jest lepsza od młodszej?

Nie, oczywiście, że nie. Kochamy obie nasze córki równo. Tak naprawdę wiedzieliśmy wiele więcej, niż pokazywały te świadectwa. Naszej starszej córce nauka w szkole zawsze przychodziła z łatwością i nigdy nie uczyła się za dużo. Nasza młodsza córka uczyła się bardzo dużo, spędzając wiele godzin każdego tygodnia na czytaniu i pisaniu zadań domowych. Jej trójki znaczyły o wiele więcej niż piątki jej starszej siostry, ponieważ wiedzieliśmy, ile ciężkiej pracy było włożone w to, aby je osiągnąć.

Tylko Bóg może wejrzeć w nasze serca i zobaczyć, jak ciężko pracujemy, nawet jeśli innym zdaje się bardziej powodzić. Nie myśl więc, że niektórzy są lepsi od innych, tylko dlatego, że są bogatsi, bystrzejsi lub ładniejsi. Bóg kocha nas wszystkich takich, jakimi jesteśmy.

Plan kazania: *Udając się we właściwym kierunku*

A. WPROWADZENIE

1. *Jazda jednokierunkową ulicą w niewłaściwym kierunku jest bardzo frustrującym doświadczeniem.* Zdarzyło mi się to w godzinach szczytu w jednym z miast na Południu. Napotykanie poirytowanych kierowców i próba zawrócenia tylko pogłębiły moje nieszczęście. Przez resztę czasu, jaki spędziłem w tym mieście, dokładnie patrzyłem na każdym zakręcie czy udaję się we właściwym kierunku.
2. *Jezus mówił o kierunku Swego życia. Mieścił się w nim krzyż.* Nauczył jednak apostołów, że krzyż był sposobem na życie dla świata. Tomasz nie był pewny, czy znał właściwy kierunek, więc zapytał: „Panie, nie wiemy, dokąd idziesz, jakże możemy znać drogę?” (Jan 14,5). Jezus odpowiedział: „Ja jestem droga i prawda, i żywot” (6a).

3. *Ważne jest, abyś w swoim życiu podążał we właściwym kierunku.* Jest to radosne doświadczenie. Nauczmy się wskazówek dla pielgrzymki naszego życia.

B. WYBIERZ JEDYNĄ DROGĘ

1. *Tomasz znał wiele innych twierdzeń o „drodze”.* Było wiele takich twierdzeń. Filon nazywał swoją filozofię „Drogą Królewską”. Budda uważał się za odkrywcę „właściwej ścieżki”. Konfucjusz nazywał swoje nauki „Drogą”.
2. *Twierdzenie Jezusa sięga daleko poza filozofie. Mówi: „Ja jestem droga”.* Nie pokazuje nam ani nie kieruje nas na właściwą drogę. On wskazuje we właściwym kierunku i idzie z nami. Idzie z nami, aby nas prowadzić. Prowadzi nas w naszej podróży. On nie mówi nam o drodze. On jest tą drogą.

C. WIERZ PRAWDZIE

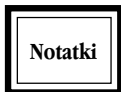
1. *Jeśli chcemy podążać we właściwym kierunku, musimy wierzyć prawdzie.* Wielu ludzi wypowiadało pewne prawdy. Jest element prawdy w każdej z tych filozofii.
2. *Jezus powiedział: „Ja jestem prawda”.* Jest to twierdzenie sięgające poza koncepcję prawdy. Jezus nie opowiadał prawd. On był ucieleśnieniem prawdy. Wiele prawd można przekazać za pomocą słów. Każdy może nauczać prawdy na temat miłości, przebaczenia i pokory. Ale tylko Jezus ucieleśniał te prawdy.
3. *Kiedy stworzymy nasze życie dla Jezusa Chrystusa, możemy prowadzić dobre życie.* On jest doskonałym wzorem tego, czym powinno być życie. Być otwartym na Jezusa, Prawdę oznacza kroczyć we właściwym kierunku.

D. ŻYJ ŻYCIEM

1. *Udawanie się we właściwym kierunku oznacza więcej niż zwykłą egzystencję (istnienie).* Wiele filozofii oferuje styl egzystencji, a nie prawdziwy styl życia. Ludzie rozpaczliwie poszukują czegoś, co uczyni ich dni wartymi przeżywania.
2. *Jezus daje życie.* On daje coś więcej niż dech życia, który ożywia nasze ciała. On czyni nasze istnienie wartościowym. On napełnia życie znaczeniem.
3. *Gdy osoba spotyka Jezusa Chrystusa, zostaje przedstawiona Bogu.* Inne filozofie oferują czasowe rozwiązania wielkich zagadek życiowych. Jezus oferuje trwale rozwiązania.

E. PODSUMOWANIE

Możesz udawać się we właściwym kierunku. W twojej podróży Jezus jest Drogą. Znać prawdę oznacza spotkać Jezusa. Doświadczyć życia to mieć prawdziwe życie.

Notatki

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....